

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட உதவியதற்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இங்கே வராவிட்டாலும்கூட, நம் அவை முன்னவர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் குறிப்பிட்டுக் கொடுத்த தெரிவிப்பார்கள் என்று கருதி முடிவாக மீண்டும், தாங்கள் தலைவராக இருக்கக்கூடிய இந்த அவையிலே நான் துணைத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பும் கிடைத்ததற்கான எனது கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி, தலைவர் அவர்கள், நீண்ட நான் நல்ல உடல் ஆரோக்கியத்தோடு தலைவராக நீண்ட நான் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மேலும் சொல்லி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

3. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரை இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு செய்திகள் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும், ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்கள் சார்பிலே நின்று இந்த உரையிலே ஆசிரியர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தருகின்ற செய்திகள் என்ன இருக்கின்றன என்று நான் பார்த்தேன். கடந்த 4—2—1984 அன்று நான் அங்கம் பெற்றிருக்கக் கூடிய தமிழ் நாடு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மன்றத்தின் முன் நின்று, அனைத்து நிலை ஆசிரியப் பெருமக்கள் கோரிக்கைகளிலே 25 அம்சங்களைச் சேர்த்து, அதற்காக மாவட்ட தலைநகரில், கல்வி மாவட்டத் தலைநகரங்களில் மிகப் பெரிய பேரணிகள் நடத்தி, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குக் கோரிக்கைகளை கல்வித் துறையின் மூலமாக அனுப்பியிருந்தோம். அப்படி அனுப்பியிருந்த அந்த 25 அம்சக் கோரிக்கைகளிலே 2 கோரிக்கைகள் இந்த ஆளுநர் உரையிலே திறைவேற்றப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நான் அரசையும், முதல்வர் அவர்களையும், பாராட்டுகின்றேன். அரசுக்கும், முதல்வர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாவேன். அதிலே, ஓய்வு பெறுகின்றபோது, அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ரூபாய் 10 ஆயிரம் அளிக்க வேண்டும் என்பது ஒரு திட்டமாகும். இரண்டாவது, நான்காவது ஊதியக் குழுவையும் அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் அமைக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு கோரிக்கையாகும். இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளையும் இந்த நேரத்தில் ஏற்று அறிவிப்புத் தந்திருக்கின்ற இந்த ஆளுநர் உரையை, அந்த வகையிலே, நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

ஆனால் அதே நேரத்திலே ஆளுநர் உரையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே, எங்களுடைய கோரிக்கைகளையும் தெளிவாகச் சொல்லக் கடைமாப்பட்டிருக்கிறேன் என்ற காரணத்தினாலே, அதைப்பற்றிச் சில விமரிசனங்களைக்கூட இங்கே செய்யக் கடைமாப்பட்டிருக்கின்றேன். நாங்கள் ஓய்வு பெற்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற கோரிக்கையைத்தான் நாங்கள் வைத்தோம். இது 1976 ஆம் ஆண்டு முதல் எழுப்பப்பட்ட ஒரு கோரிக்கையாகும். ஓய்வு பெற்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் திட்டம் சாதாரணமாக தமிழகத்திலே நடைபெற்று வருகின்ற ஒரு சங்கம், தனிப்பட்டவர் நடத்துகின்ற ஒரு திட்டம். அதுவே நடக்கிறது. அதைக்கூட இந்த அவையிலே ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அந்தச் சங்கம்கூட ரூபாய் 10 ஆயிரம் தருகின்ற போது, இந்தத் திட்டத்தை அரசு என்று பாதிதாகத் தந்திருந்தாலும், அதை வரவேற்றாலும், அதை முழுமையாகவே நிறைவேற்றலாமே என்று சொல்கிறேன். இது ரூபாய் 5 ஆயிரம் திட்டமா, ரூபாய் 10 ஆயிரம் திட்டமா என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறக்கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். நாங்கள் கேட்டது ரூபாய் 10 ஆயிரம், தந்தது ரூபாய் 5 ஆயிரம் தான். இந்த ஐந்தாயிரத்தை பத்தாயிரம் ரூபாயாகவே தந்திருக்கலாம். அதிலேகூட இப்போது ரூபாய் 20, ரூபாய் 25 மாதந்தோறும் கட்டிவர வேண்டும். அப்படிச் சுட்டினால், அது ரூபாய் 5 ஆயிரமாக முழுமையாக நிறைவு பெறுகிறபோது, வட்டியோடு அரசின் ரூபாய் 5 ஆயிரத்தையும் சேர்த்து ரூபாய் 10 ஆயிரமாகத் தருவதாக ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி 15 ஆண்டுகளுக்குக் கட்ட வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் ஊழியர்கள் பணம் கட்ட வேண்டுமா, கட்ட வேண்டாமா என்று விளக்கமாக இல்லை. அதற்குப் பின்னாலே பணம் கட்டுவதானால், இந்தத் திட்டத்தினாலே எங்களுக்குப் பயன் இல்லை. பின்னாலேயும் தொடர்ந்து பணம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லாமல், என்று முடிகிறதோ அத்துடன் 5 ஆயிரம் ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுத்தால்தான் பயன் இருக்கும். அப்படி தொடர்ந்து பணம் கட்ட வேண்டாமென்று சொன்னாலும் கூட பயன் இல்லை. அந்த ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்று கட்டி முடிகிறதோ அப்போது ரூபாய் ஐந்தாயிரம் சேர்த்துக் கொடுத்தால்தான் பயன் உடையதாக இருக்கும். அந்தத் தொகையை வங்கியில் சேமித்து அப்படியே வைத்திருந்தால்கூட, ஊழியர்களுக்கு ரூபாய் 20 ஆயிரம், ரூபாய் 25 ஆயிரம் என்றுகூட வட்டியாகவே சேர்த்து வரும். ஆகவே அதற்கான விளக்கமும் உரையில் இல்லை.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை)

அல்லது இந்த ஐயாயிரம் ரூபாய் கட்டி முடிகிற நேரத்திலேயே ஐயாயிரம் ரூபாயையும் சேர்த்து உடனே தரப் போகிறார்களா என்ற விளக்கம் இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விளக்கத்தோடு தயாரித்து

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

REPORTING SECRETARY

(Council)

மனநிறைவு தருகிற வகையிலே திட்டத்தைத் தரவேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் 1—4—1984 முதல் அமுல்படுத்தப்படும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், கல்வியாண்டிலே இடையிலேயே அவர்கள் ஓய்வு பெற்றாலும்கூட, அவர்கள் கல்வியாண்டு இறுதிவரை பணியாற்ற வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும். அவர்கள் இடையிலே ஓய்வு பெற்றாலும் உண்மையிலேயே ஓய்வு பெறுவது மே திங்களில் தான். ஏப்ரல் முதல் செயல்படுகிறது என்று சொல்லக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தை சூப்பர் அன்னுவேசன் (Superannuation) ஆசிரியர்களுக்கும் அளிக்கத்தக்க வகையில் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதற்கு இயலாது என்று சொல்வார்களே யானால், அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்குத் தந்து வந்த 'இன்சென்டிவ்' என்கிற ஊக்கத் தொகையை நிறுத்தி, 'லம்ப் சம்' ஆகத் தருகின்ற திட்டத்தினை 5—9—1983-லே கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது கொண்டு வந்தாலும் கூட, அதற்கு முன்னரே பாஸ் செய்துவிட்டு, இலாக்காக்களில் ஏற்பட்ட தாமதத்தின் காரணமாகப் பேற முடியாது இருப்பவர்களுக்குக் கூட தாமதமாகிவிட்டு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பணிசெய்து ஓய்வு பெற்றிருப்பவர்களுக்கும் அது கிடைக்கும்படி அதை ஏன் மாற்றக்கூடாது? அப்படி மாற்றி ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்காவது ஊதியக் குழு நியமிக்கப்பட இருக்கிறது என்று அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. நான்காவது ஊதியக் குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற அறிவிப்பு இதிலே வரவில்லை. வருங்காலத்திலே நியமிக்கப்பட இருக்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஓர் அறிவிப்பு வருவதற்கு அறிவிப்பா? ஆளுநர் உரையிலே 'நான்காவது ஊதியக் குழு அமைக்கப்பட்டது' என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்குச் செய்திருந்தால், மனநிறைவு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். அறிவிப்பு வருவதற்கு அறிவிப்பாகச் சொல்லியிருப்பதால், 'வர இருக்கிறது, வர இருக்கிறது' என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதிலேயே நாட்டத் தைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அமைத்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊதியக் குழு அமைத்தாலே கூட அது செயல்பட்டு அறிக்கை தயாரித்து அரசாங்கத்திற்குத் தந்து, அரசாங்கத்தால் அது பரிசீலிக்கப்பட்டு, பின்னாலே அரசாங்கத்தால் அமுல்படுத்துவதற்கு ஏறக்குறைய 3, 4 ஆண்டுகளாகி விடும். வரும் என்று சொல்லி இன்னும் ஓராண்டு கடத்த இருக்கிறார்கள், பல ஆண்டு கடத்த இருக்கிறார்கள். ஆகவே கடத்திக்கொண்டே போகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே கர்நாடக மாநிலத்திலே பே கமிஷன் 'பே ரிவிஷன்' தந்ததைப் போல, ஒவ்வொரு சங்கத்தையும் கூப்பிட்டுப் பேசி, அதன் அடிப்படையிலே ஊதியத்தை மாற்றி அமைத்ததைப்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1984 பிப்ரவரி 16]

போல, ஒரு மாதம், 2 மாதம் நிர்ணயித்து அதற்குள் 'பே ரிவிஷன்' செய்யும் நடவடிக்கையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 'பே ரிவிஷன்' செய்வதற்கு முன்னரேகூட 'பே கமிஷன்' பரிந்துரை வருவதற்கு முன்னரேகூட, இடைக்கால நிவாரணமாக ஒவ்வொருவருக்கும் ரூபாய் 30 வழங்க வேண்டுமென்கிற வேண்டுகோளையும் சொல்வதற்குக் கடைம்பபட்டிருக்கிறேன்.

ரூபாய் பத்தாயிரம் மட்டுமல்ல, ரூபாய் பத்தாயிரத்தோடு போனசும் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, நான் சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே எழுப்பி போனசும் அறிவிப்புகள் என்று அன்று கேட்டிருந்தேன். இந்த, பத்தாயிரம் ரூபாய் கோரிக்கையை ஐயாயிரம் ரூபாயாகச் சுருக்கி அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே மன நிறைவு இருந்தாலும், போனஸ் பற்றி அறிவிப்பு வரவில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், "இவைகள் உங்களுக்கு உரிய நேரத்தில் உரியவர்களால் உரிய முறையில் அறிவிக்கப்படும்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான்கூட அப்போது நினைத்துக் கொண்டேன், "உரிய நேரம் என்பது தேர்தல் நேரமா" என்று. தேர்தல் நெருங்க ஆரம்பித்து விட்டது என்று எனக்குப் படுகிறது. ஆகவே அந்த போனஸ் குறித்தும் உடனடியாக அறிவித்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் சமுதாயத்திலே இப்போது கிளம்பியிருக்கிற பிரச்சினை, கூடுதல் தகுதியைப் பெற்றவர்களுக்குக் கூடுதல் ஊக்க ஊதியம் தருவது குறித்து.

(முற்பகல் 10-50)

அந்த ஊதிய உயர்வைத் தந்து வந்த அந்த ஆணையை இப்போது தடை செய்து, புதிதாக 'லம்ப் சம்', மூன்று ஆண்டுகளுக்கு என்ன கிடைக்குமோ அதைத் தருகிறோம் என்று சொன்ன பிறகு, அந்த உத்தரவால் ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டது. பணிக்காலம் பூராவும் கிடைக்கும் தொகை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கிராசட்டி தொகை குறைகிறது. பென்ஷன் குறைகிறது. இதையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டி, கல்வித் தகுதியை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்று அரமறைமுகமாகச் சொல்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டி, அந்த ஆணையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். அன்றைய தினம் முதல்வர் அவர்கள் இருந்தார்கள். 23-11-1983 அன்று "அண்ணா அவர்கள் தந்தார்கள் இந்தச் சலுகையை; அவருடைய தம்பி பறிக்கலாமா?" என்று கேட்டேன். அண்ணா தந்ததை தம்பி பறிக்கலாமா என்று கேட்டதற்குப் பின்னாலே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து பதில் சொன்னார்கள். முதல்வரவர்களை கலந்துகொண்டு. "அண்ணா தந்ததைத் தம்பி பறிக்க மாட்டான்; அண்ணா தந்ததைத் தருவான். அதற்கு மேலேயும் தருவான்" என்று சுட்டிக் காட்டி, "அந்த ஆணை எந்த நேரத்திலே எப்போது வெளி வந்தது என்று

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

REPORTING ST

(Council)

தெரியாது” என்று சுட்டிக்காட்டி, மீண்டும் நிலைநிறுத்தத் தக்க ஆணை பப் பிறப்பிப்பேன் என்ற உறுதியை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்தார்கள். “வ குறிப்பிலே இருக்கிறது. உறுதிமொழி தந்து இன்றையதினம் மூன்று தங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் அது நிறைவேற்றப்பட்டதா என்றால், நிறைவேற்றப்படவில்லை. அது நிறைவேற்றப்படுமென்று ஆளுநர் உரையிலே அறிவிப்பு வருமென்று எதிர்பார்த்தேன். அதாவது வந்திருக்கிறதா என்றால் அதுவும் வரவில்லை. நாங்கள் கேட்டது மீண்டும் தர வேண்டுமென்று. ஆனால் இப்போது வருகின்ற உத்தரவு 5—9—1983க்கு முன்னதாகத் தேர்விலே தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்குக் கூட, இலாக்கா தாமதம் செய்திருந்தால் தராதது என்பதுபோல, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் தந்த உறுதிமொழிக்கு முரணாக, உத்தரவுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சரவர்கள் சொல்வதை அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்களா? அமைச்சர்கள் தரும் உறுதிமொழி அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறதா? அமைச்சர்கள் சொல்வதற்கு முரணாக உத்தரவு போடுவது என்று அதிகாரிகள் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன அர்த்தம்? ஒட்டக் கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்பதுபோல இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், நிதி அமைச்சர் ஒத்துக்கொள்கிறார்; அண்ணா அவர்கள் தந்ததைத் தொடர்ந்து தருவோம் என்று உறுதிமொழி தருகிறார். ஆனால் பின்னால் வரும் ஆணை அதற்கு முரணாக, தருவதையும் பறிப்பதுபோல வருகிறது. அது நியாயம்தானா? அமைச்சர்கள் தரும் உறுதி மொழிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால், இயக்க வேறுபாடு கருதாமல், அனைத்து நிலை ஆசிரியர்களும், உறுதிமொழியை நிறைவேற்றுங்கள் என்று மாபெரும் போராட்டம் நடத்த அவசியம் ஏற்படுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு மிக மிக முக்கியமான பிரச்சினை. 10 (எ) (1) அடிப்படையில் தற்காலிகமாக 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, இன்றுவரை 6 ஆண்டுகளாகியும், நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல, பட்டதாரி ஆசிரியர்களிலும் அப்படி இருக்கிறார்கள். தமிழாசிரியர்களும் அப்படி இருக்கிறார்கள். இடைநிலை ஆசிரியர்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள். அதைப் பல முறை சுட்டிக் காட்டி, கேட்டபோது, தேர்வாணைக் குழு அவர்களை நிரந்தரம் செய்வதற்குத் தடையாக இருக்கிறது; அவர்கள் நடவடிக்கை துரிதமாக அமையவில்லை; அதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினேன். ஆந்திர மாநிலத்திலே கல்வி நிறுவனங்களில் நியமனங்களுக்கு தேர்வாணைக் குழுவின் ஒப்புதல் தேவையில்லை என்று சட்டம்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1984 பிப்ரவரி 16]

கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது கல்வித் துறையிலே செய்யப்படும் நியமனங்களுக்கு தேர்வாணைக் குழுவின் ஒப்புதல் தேவையில்லை. அதை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, இங்கேயும் செய்யுங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதோடு கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் இது ஏற்கப்படும் கூட, கல்வி ஆலோசனைக் குழு பரிந்துரை செய்து, அது இயக்குநரால் ஏற்கப்பட்டு, அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகும் கூட, இன்றையவரை அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல், எந்தவிதச் சலுகையும் பெறாமல் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வருகிற 19 ஆம் தேதி தமிழ் நாடு முதுகலைப் பட்டதாரிகள் சங்கம் அதற்காக உழைப்பாளர் சிலை அருகில் உண்ணா விரதம் இருக்கப் போகிறார்கள். 8 ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. அவர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறை மிக மிக மெத்தனமாக நடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் விரும்பியும், இயக்குநர் விரும்பியும், நாங்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியும், எங்களுடைய கருத்துக்கள் ஏற்கப்படும் இன்றுவரை அதனைச் செயல்படுத்தாமல் கல்வித் துறை மிக மிக மெத்தனமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இன்றைக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு போராட்டத்தைத் துவங்கும் அளவுக்கு அரசே ஒரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காமல் விருப்பதற்கு, உடனடியாக அவர்கள் எல்லோரையும் நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்வாணைக் குழுவின் முடிவை ஒப்புதலைப் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களையும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களையும் கூட இன்று வரை நிரந்தரம் செய்யவில்லையென்று சொன்னால், கல்வித் துறை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறதா? குறட்டை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறதா? குறட்டை விட்டு தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தானே பொருள். தேர்வாணைக் குழுவின் அங்கீகாரம் கிடைக்கப் பெற்றவர்களையே கூட இன்றைய வரை நிரந்தரம் செய்யவில்லையென்று சொன்னால், கல்வித் துறை உண்மையிலேயே சரியாக இயங்குகிறதா என்கிற சந்தேகம் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு வருகிறது.

அதுபோல் இடைநிலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, தேர்வாணைக் குழுவின் முடிவை ஒப்புதல் தேவையில்லை என்று சட்டம் இருந்தும், அவர்களையும் இன்னும் நிரந்தரம் செய்யவில்லை. தயவுசெய்து குறட்டை விட்டு தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற கல்வித் துறையைத் தட்டி எழுப்புங்கள். இன்னும் எத்தனையோ திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டும், நிறைவேற்றப் படாமல் இருக்கின்றன. 1—1—1971 முதல் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குத்

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

தேர்வு நிலை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு, அது வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று, வழக்குமன்றத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தும் இன்னும் அது அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அதுபோல் ஓர் ஊதிய உயர்வு சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கு இடைநிலைத் தேர்ச்சிக்காகத் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை விடப்பட்டு, புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் கல்வி நிலையங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டு, அது தொடர்பான குறிப்புகள் தலைமை அலுவலகத்திற்கு வந்து 6 மாதம் ஆகிறது. இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்த ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக ஓர் ஊதிய உயர்வு தர வேண்டும். ஏன் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கல்வித் துறையை மீண்டும் செயல்படும் அளவுக்கு தயவுசெய்து துண்டி விடுங்கள்.

அதுபோல் உட்படுத்தப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களை மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பயன்படுத்திக்கொண்டு மீண்டும் பழைய இடத்திற்கு அனுப்புவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் விவாதித்து, அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதாக வாக்குறுதி தந்து, அந்தப் பயிற்சிக்காக அவர்கள் 250 ரூபாய் கட்டனமும் கட்டி விட்டார்கள். ஆண்டுக்கணக்கில் ஆகிறது. இன்னும் பயிற்சி தொடங்கப்படவில்லை. கல்வித் துறையின் மெத்தனப் போக்கைத் தானே இது காட்டுகிறது. பயிற்சியும் இதுவரை தொடங்கவில்லை. கட்டிய பணமும் ஆண்டுக்கணக்கில் அரசிடத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு வட்டி என்ன என்று ஆசிரியர்கள் கேட்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இது குறித்தும் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டிலே தகுதி பெற்றிருந்தும், தமிழ் ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக வர முடியாத நிலை இருக்கிறது. உடனடியாக அவர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக வருவதற்குரிய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக வழக்குமன்றத்தில் அவர்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு வந்தும், இதுவரை செயல்படுத்தப்படவில்லை. உடனடியாக அரசு அதைச் செயல்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை பற்றி நான் இந்த அவையி யினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மேல் நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களுக்கு இன்னும் ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அதை உடனடியாக நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று ஒருநித்த குரலில் அழுத்தமாகச் சொன்னதன் பேரில், இப்போது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யும்போது, (எப்.ஆர்.) அடிப்படைவீதி 22 (பி)யின் கீழ் செய்யாததால் ஏற்கெனவே அவர்கள்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1984 பிப்ரவரி 16]

வாங்கிக்கொண்டிருந்த ஊதியத்தை விட குறைவாக நிர்ணயம் செய்து, ஏற்கெனவே அதிகமாக வாங்கிய ஊதியத்தைப் பிடித்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற அனைவருக்கும் அடிப்படை விதி 22 (பி)யின் கீழ் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்படும்போது, இவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இது மறுக்கப்படுகிறது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள அநீதி களையப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 50 ரூபாய் சிறப்பு ஊதியம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. பயிற்சி பெற்று, பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றால், அவர்களுக்கு 50 ரூபாய் ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் தர வேண்டுமென்று சொன்னால், அதில் பொருள் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அரசு விசித்திரமான உத்தரவு

(முற்பகல் 11-00)

ஒன்றைப் போட்டிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ்பற்றி உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இப்போது அங்கே ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் அந்த ஈ.ஒ. கணக்குத் தேர்வை எழுத 19—9—1986 வரையில் அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஒருபுறம். ஆனால் அந்தத் தேர்வை 1—7—1978-ல் எழுதி தேர்ச்சி பெற்ற பின்னால், அவர்களுக்கு அந்த ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கிடையாது என்ற ஒரு புதுமையான விசித்திரமான உத்தரவு வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே “அந்த ஈ.ஒ. கணக்கு டெஸ்ட்டை பாஸ் செய்தால்தான், பணம் கொடுப்போம், இல்லாவிட்டால், கிடையாது பதவி உயர்வு கிடையாது” என்றார்கள். இப்போது பாஸ் பண்ணிய பிறகு பணம் கிடைக்காது என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. இப்படி முன்னுக்குப் பின் முரணான உத்தரவுகளை அரசாங்கம் உடனே வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு உத்தரவைப் போடும்போது அது நியாயமானதுதான் என்று ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பள்ளி வேலை நாட்களை 200 நாட்களிலிருந்து 220 நாட்களாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அமைச்சுப் பணியாளர்களுக்கும், ஈ.எஸ்.ஐ. வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். தகுதிக் கேற்ற ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறோம். அதற்கான முன்னுதாரணங்களைக் காட்டியிருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் ஏற்கப்படவேயில்லை. ஆனால் கொடுத்திருக்கிற உறுதிமொழிகள் ஏராளம். எல்லா நிலை ஆசிரியர்களுக்கும் அரசுத் தரப்பிலிருந்து உறுதிமொழிகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் உறுதி மொழிகளாகவே அவை இருப்பதைத்தான் காண்கிறோம்.

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

புதிய சலுகைகள் அளிப்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், ஏற்கெனவே இங்கே தந்த உறுதிமொழிகள் நிறைவேற்றப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அவைகளை நிறைவேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை என் வேண்டுகோளாகவும் வைக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பொதுமக்கள் நலன் கருதி ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பள்ளிகளில் இந்த ஆண்டில் வேலை நாட்கள் மிகமிகக் குறைவு. முதலில் வறட்சியால் பள்ளிக்கூடம் மூடப்பட்டது. அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஸ்ரீலங்கா தமிழர் பிரச்சினை வந்ததால், அதற்காகக் கொஞ்ச நாள் மூடப்பட்டது. பிறகு தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களில் வெள்ளத்தினால் பாதிப்பு ஏற்பட்டபோது, அப்போதும் பள்ளிக்கூடம் மூடப்பட்டது. இப்படியாக இந்த ஆண்டு 40 நாட்கள் வேலை நடக்கவில்லை. ஆனால் திட்டமிட்டபடி, வழக்கமாக நடைபெறுவது போல, இந்த ஆண்டும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வை மார்ச் 23-ந் தேதி நடத்துவதாக இருக்கிறார்கள். 40 நாட்கள் வேலை நடக்காததால், அவர்களின் பாடத் திட்டத்தை முடிக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் தேர்வை நடத்தினால் கல்வித் தரம் இருக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி தள்ளிவைத்து, முடிக்காத பாடத்திட்டங்களை முடிக்க வாய்ப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை யென்றால் இந்தத் தேர்வு முடிந்து மேலே செல்லச் செல்ல கல்வியின் தரம் பாதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தலைமையாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. பதவி உயர்வு வேண்டாம் என்று எழுதிக் கொடுத்தவர்களுக்கு செலக்ஷன் டிரேடு, ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படுவதில்லை. அப்படி உத்தரவு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். தலைமையாசிரியர்கள் மேற்பார்வையிலுதற்காக எந்தவிதத் தனி சம்பளமும் கிடையாது. அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் அப்படி எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதிக் கொடுத்தவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் டிரேடு போன்றவைகள் கிடையாது என்று ஆணை இருக்கிறது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நடுநிலைப் பள்ளியாசிரியர்களுக்கு, 2—10—1970 ஊதியக் குழு அறிக்கைப்படி, பதவி உயர்வு உண்டா இல்லையா என்பது குறித்து அவர்கள் கூபீம் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு ஊதிய உயர்வு கொடுத்ததை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவையும் ரத்து செய்ய வேண்டு

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1984 பிப்ரவரி 16]

மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே அவையில் அமைச்சர்கள் சொல்கிற உறுதிமொழிகளைக்கூட அதிகாரிகள் நிறைவேற்றுவதில்லை. இதைப் பார்த்தும்கூட, அமைச்சருக்கெதிராகவே அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்களா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அப்படி அமைச்சரின் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றாத அதிகாரிகளுக்கு தண்டனை வழங்க அரசு முன்வரவில்லை. அரசுக்கு அவப்பெயர் வராமல் இருக்க, அந்த அதிகாரிகளைச் செயல்படத் துண்டிங்கள், காலத்தில் காரியமாற்றி கல்வித்துறையினை முன்னேற்றம் காணச் செய்யுங்கள், அதன் மூலம் கல்வித் துறையின் தரத்தை உயர்த்துங்கள் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து உறுப்பினர் திரு. வலம்புரி ஜான் அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தின் மீது நான் பேசுவதற்கு முன்பு, புதிதாக இந்த மன்றத்தின் துணைத் தலைவராக நல்ல அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும், வாழ்த்துதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக சென்ற ஆண்டு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, மிகவும் நெருக்கடியான ஆண்டு என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆண்டுத் தொடக்க முதலே இறுதிவரை பல பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க வேண்டி வந்தது. முதலிலே சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட வறட்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட உணவுப் பற்றாக்குறை, அதைத் தீர்ப்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள், வெள்ளச் சேதம், அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு அறுவடை சமயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மழை காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற சேதங்கள் இத்தனையையும் கண்க்கிடும் போது, ஒரு மிகப் பெரிய நஷ்டம் சென்ற ஆண்டிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் சமாளிக்கக் கூடிய பொறுப்பு தமிழக அரசுக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறதா அல்லது மத்திய அரசுக்கும் சேர்ந்து இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இரண்டு அரசுகளும் சேர்ந்துதான் நாட்டிலே ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில், நாம் எந்த அளவு வறட்சிப் பணிகளுக்காக நிதி வேண்டுமென்று கேட்டோமோ அந்த நிதி உதவியை மத்திய சர்க்கார் நமக்குத் தரவில்லை. அடுத்தபடியாக, வறட்சியின் காரணமாக மிகப் பெரிய உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, அந்த உணவுப் பஞ்சத்தின் காரணமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே ஒரு நாள் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற அளவுக்கு தமிழகத்திலே நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்பொழுதும் கூட நாம் மாதம் ஒன்றுக்கு 75 ஆயிரம் டீன்லீலிருந்து 80 ஆயிரம் டீன் வரை உணவுப் பொருள்கள் கேட்டிருந்தாலும்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். முத்து]

மொத்தத்தில் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு இரண்டு மூன்று தவணைகளில் 35 ஆயிரம் டன் அரிசி தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே உணவுத் துறையிலும் நாம் கேட்ட அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் நமக்கு உதவி செய்யாமல், தமிழகத்தைப் புறக்கணித்திருக்கிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம்.

வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டபோதும், தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை, நம்மால் இயன்ற அளவு எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு ஒரு குழுவை அனுப்பி, அது பரிசீலனை செய்து, இனிமேல் போய் அது அங்கே தெரிவித்து, அதற்குப் பிறகு எந்த அளவு உதவி செய்யலாம் என்று அவர்கள் முடிவு எடுப்பதற்குள்ளாக வெள்ளச் சேதத் தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகுமென்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்தக் காலத்திலும், மாநில அரசு கேட்கிற உதவியை உடனடியாகக் கொடுத்து, மத்திய அரசு அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்ததாகவே சரித்திரம் இல்லை. அலட்சியப் போக்கோடு மத்திய அரசு இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் அறிகிறோம். இருந்தாலும் மாநில அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்திருக்கிறது என்பதிலே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீலங்கா பிரச்சினையிலும் சரி, தமிழக அரசு உணர்ச்சி வயப்பட்ட அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் அதிலே உணர்ச்சிவயப்படவும் இல்லை. அதிலே அக்கறை காட்டவும் இல்லை. இன்றைக்கு வரைக்கும் கூட ஸ்ரீலங்கா பிரச்சினை சரியான வகையிலே மத்திய சர்க்காரால் கையாளப்படவில்லை. அதன் காரணமாக இன்றைக்கு வரைக்கும் அங்கே வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் கொலை செய்யப்படுகின்றார்கள்; கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றார்கள்; தூரத் தப்புகின்றார்கள் என்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் மாநில சர்க்கார், இங்கு வந்து அடைக்கலம் புகுந்தவர்களுக்கு பல உதவிகளைச் செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். வேறு பல மாநிலங்களிலிருந்தும்,

(முற்பகல் 11-10)

வேறு பல நாடுகளிலிருந்தும் ஓடிவந்த அகதிகளுக்கு மத்திய அரசு எப்படி அக்கறை காட்டி உதவி செய்ததோ, அதைப் போல தமிழ் நாட்டிற்கு ஓடி வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீலங்கா தமிழருக்கு உதவி செய்யவில்லை, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வரவில்லை. அப்படி உதவி செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லாமல் என்னால் இருக்க முடியாது. ஆகவே அதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். முத்து]

[1984 பிப்ரவரி 16]

அடுத்தபடியாக, அனல் மின்சாரம். அனல் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், நம் நாட்டிலே என்றைக்குமே மின்பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டே தான் இருக்கிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பழுப்பு நிலக்கரிபற்றிச் சொல்கின்றார்கள். அந்தப் பழுப்பு நிலக்கரி சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. அது கிடைக்குமானால், நிச்சயமாக இன்னொரு அனல் மின் நிலையத்தை உருவாக்க முடியும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக பழுப்பு நிலக்கரி விலையை 25 பர்சென்ட் விலையை உயர்த்தி, இது வேண்டாம் என்று நாம் சொல்கின்ற அளவுக்கு, நாம் பாதிக்கப் படுகின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உலக வங்கி உதவியுடன் கோவை, சேலம், மதுரை நகரங்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குவதற்கு அதுவும் சுற்றுப்புறமுள்ள கிராமங்களுக்கும் சேர்த்து குடிநீர் வழங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதாக இங்கே ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் மதுரையைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்கிறேன், குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், உலக வங்கியின் மூலம் மதுரையின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடமுடியுமா என்றால், நிச்சயமாக முடியாது. நீண்ட நாளாக கல்லாறு அணைத் திட்டம் இருக்கின்றது. அந்தக் கல்லாறு திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் மதுரையினுடைய குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமே தவிர, பெரியாற்றில் அல்லது வைகையிலே இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து மதுரையினுடைய குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடமுடியும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியானது அல்ல. அனுபவம் இல்லாத அதிகாரிகள், ஏதோ தேவைக்கேற்ற முறையிலே திருப்பிப்பிடுத்துவதற்காக சில அறிக்கைகளை சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். வைகையிலே தண்ணீர் இருப்பதில்லை. ஏதோ சில நேரங்களில் வெள்ளம் வருகிறது. தண்ணீர் வருகிறது, அவ்வளவுதான். இந்த நிலைமையில் ஒழுங்காக மதுரை நகருக்கு, அந்நகர மக்களுக்கு, 10 லட்சம் மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக கல்லாறு அணையிலிருந்துதான் தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தாலொழிய, மதுரையினுடைய தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது என்பதை நான் இங்கே அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழில் பயிற்சித் திட்டம். இந்த அரசு இந்த ஆண்டு புதிதாக தொழில் பயிற்சித் திட்டம் கல்லூரிகள் தொடங்க அனுமதி கொடுத்திருக்கின்றது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் பாராட்டுகிறேன். தொழில் கல்வி அவசியம் என்பதை உணர்கிறேன். ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட பள்ளிகள்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். முத்து]

தனியாரிடம் கொடுக்கப்பட்டு, அங்கே வியாபாரம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், உழைப்பாளி மக்கள், ஏன், இங்கே அமர்ந்திருக்கின்றார்களே, மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள், நெசவாளி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கே இடம் பெறமுடியுமா என்றால், நிச்சயமாக முடிவதில்லை. அங்கே என்ன செய்கின்றார்கள்? தனியார்களுக்கு அந்தக் கல்லூரிகள் வியாபாரம் ஆகியிருக்கிறது. அதனால் ஒரு பையனை கல்லூரியில் சேர்க்க வேண்டுமென்றால், ரூ. 15 ஆயிரம், ரூ. 20 ஆயிரம் என்று கேட்கின்றார்கள். செக்காக, டிராப்ட் ஆக மறைவில்லாமல் ஒப்பனாகவே கேட்கின்றார்கள். மறைமுகமாகக் கூடக் கேட்கவில்லை. ஆக அது ஏழையெளிய மக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா? நிச்சயமாக இல்லை. இதிலே அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் தொழில் வளர வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். தொழிற் பயிற்சி வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் இந்த இளைஞர்கள் வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அதற்காக நாம் தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்கிறோம். ஆனால் அதைத் தனியார் பெற்று அதை விற்பனை செய்கின்றார்கள். இதுதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆதாரபூர்வமாகவே சொல்ல முடியும். எதையும் மறைத்துக்கூட வாங்குவதில்லை. 'டிராப்ட் கொடுங்கள்' என்கின்றார்கள். அதுவும் "முத்து சொல்லிவிட்டார். ஆகவே சொல்கின்றோம் ரூ. 15 ஆயிரம் கொடுங்கள்" என்று சொல்கின்றார்கள். "முத்து சொல்லியிருக்கின்றார், ஆகவே ரூ. 20 ஆயிரம் கொடுங்கள்" என்கிறார்கள். "அப்படி இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு இடமில்லை" என்று சொல்கின்றார்கள். ஆக தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இன்றைக்கு விற்பனை ஆகிவிட்டன. அரசு அதிலே உடனடியாகத் தலையிட்டு கவனிக்க வேண்டும். அப்படி யார் நடந்திருந்தாலும் சரி, அதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏன் தனியார்கள் இந்தக் கல்லூரிகளை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள்? 170 சீட் ஒதுக்கப்படுகிறது. ரூ. 15 ஆயிரம், ரூ. 20 ஆயிரம் என்று வாங்குகின்றார்கள். பேக்வேர்டு கம்யூனிட்டி என்றால் ரூ. 10 ஆயிரம். இப்படி ஒருவருக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் 170 சீட்டுக்களுக்கு எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டும். இது எவ்வளவு பெரிய அக்கிரமம்? நெசவாளிகளைப் பற்றிப் பேசும்போது, மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் கண்ணீரே உருக்கின்றார்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உணர்ச்சியெல்லாம், நெசவாளர் சமுதாயம் என்றென்றைக்கும் அடித்தளத்திலேயே இருக்க வேண்டுமா என்பதுதான். அந்த நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் ரூ. 15 ஆயிரம், ரூபாய் 20 ஆயிரம் என்று கொடுத்து, தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரியிலே சேர்ந்து தொழிற் பயிற்சி பெற முடியுமா? தொழிற் பயிற்சிக் கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, இந்த ஆண்டு 78 கல்லூரிகளைத்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1984 பிப்ரவரி 16]

திறக்க தனியாரிடம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதை விற்பனை நிலையமாக மாற்றுகிறார்கள். 5 லட்சம், 10 லட்சம் ரூபாய் முதல்போட்டு 15 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சீட்டுக்குப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், உழைத்து வாழக்கூடிய மக்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வகையில் விதிகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு பணம் வாங்கினால் அவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்து, ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவைகள் வியாபாரமாக ஆகிவிட்டது.

அடுத்தபடியாக, மது விலக்குக் கொள்கை. மது விலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலேயே “என்னுடைய காலத்திலேயே மீண்டும் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவருவேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கே நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இன்றையதினம் அதை உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையாளர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள பேட்டியில், நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு சாராயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மதுவின் காரணமாக எத்தனை குடும்பங்கள் கெட்டுப்போயிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். பலர் 60 ஆண்டு, 70 ஆண்டு வாழுகிற இந்தக் காலத்தில் 30, 40 வயது இளைஞர்கள் எல்லாம் ஈரல் வெந்து சாகிறார்கள் என்றால், சாராயம் அவர்கள் உடலைக் குடித்துவிட்டது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்ற கூட்டத்தில் சொன்னதைப்போல, நிச்சயமாக வரப்போகிற நாட்களில் சாராயத்தை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசுப் பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டுவிதமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். என்ன கருத்தைச் சொன்னாலும், ஓய்வு பெறும்போது பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதை வரவேற்கிறார்கள். நானும் வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

நகராட்சித் தேர்தல், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் எப்ரல் மாதத்தில் வரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நகராட்சிகளிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அதிகாரிகள் ஏகபோக ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாத காரணத்தால், வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் எப்படி நடந்தன என்பதைப் பார்த்தோம். அதிகாரிகள் எல்லாம் லட்சாதிபதிகளாக மாறினார்கள். இது நமக்குத் தெரியும்,

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். முத்து]

மக்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே தாமதப்படுத்தாமல் ஏப்ரல் மாதத்தில் நகராட்சித் தேர்தல், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுகுறித்து அரசு அறிவித்ததற்கு அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக. இந்த மாநிலத்திலே குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களிலே தொழில் வளர்ச்சி இல்லை என்பதை நாடறியும். தொழில் வளர்ச்சி இல்லாததற்கு முக்கிய காரணம் அகல ரயில் பாதை இல்லாதது. தொழில் அதிபர்களைக் கேட்டால், அவர்கள், “இங்கே அகல ரயில் பாதை இல்லை. அவ்வாறு அகல ரயில் பாதை இல்லாத காரணத்தால் தொழில் துவங்க இயலாது” என்கிறார்கள். ஆனால், இரயில்வே நிர்வாகத்தினரைக் கேட்டால் அவர்கள், “அங்கே தொழிற்சாலைகள் இல்லை, ஆகவே அகல ரயில் பாதை தேவை இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதற்காக சென்ற ஆண்டு டோக்கனாக 4 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கி ஆய்வு நடத்தி எல்லாம் முடித்துவிட்டு, இந்த ஆண்டு வராது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நமது அருமை நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலே ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. கோசல்ராம்குட ஏதோ அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். கருந்—தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதை அவசியம் தேவை. அது ஏற்பட்டால் தான், தென் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி முதலிய மாவட்டங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வாழ முடியும். நம் நாட்டை விட்டு வெளி நாட்டிற்கு ஓடுகிறவர்களில் பெரும்பகுதி தென் தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்றால், அதற்கு முதல் காரணம் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாதது. தொழில் வளர்ச்சி இல்லாததற்குக் காரணம் அகல ரயில் பாதை இல்லாதது. அகல ரயில் பாதை இல்லாததால், நிலக்கரி வரமுடியவில்லை. ஆகவே அகல ரயில் பாதையை அமைப்பதற்கு மாநில அரசு, மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். அங்கே பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் எப்படியாவது மார்ச்சு மாதத்திலே வர இருக்கின்ற ரயில்வே பட்ஜெட்டிலே இந்தத் திட்டம் சேர்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சொல்வதைவிட, பொறுப்பான இடத்தில் இருக்கிற நீங்கள் சொன்னால், ‘நம்முடைய கட்சிக்காரர்களையும் இது பாதித்திருக்கிறது, இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்’ என்ற எண்ணம் மத்திய அரசுக்கு வருமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். முத்து]

[1984 பிப்ரவரி 16]

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்து, தமிழகத்தின் நீண்டநாள் கோரிக்கை சேது கால்வாய். சேது கால்வாய் திட்டம் உருவானால், நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், ஸ்ரீலங்கா அஞ்சும். அங்கே நம்மால் பொருளாதார நெருக்கடியை உருவாக்க முடியும். இன்றைக்கு வருகிற கப்பல்கள் ஸ்ரீலங்காவிற்குப் போய் பெட்ரோல் பிடித்துக்கொண்டு. அங்கேயிருந்து போக வேண்டி இருக்கிறது. சேது கால்வாய் வந்தால், ஸ்ரீலங்காவிற்குப் போகாமல் நேரடியாகக் கப்பல் போக்குவரத்து ஆரம்பமாகும். தமிழகம் வளர்ச்சியடைய சேது கால்வாய் முக்கியமென்று பல ஆண்டுகளாக தமிழகம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. இதுவரை மத்திய அரசு செலி சாய்க்கவில்லை. அப்படி ஒரு எண்ணம் தமிழக மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. அதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துப் பார்க்கிறார்களா என்று கூடத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற கவலை எல்லாம் பஞ்சாப் என்னவாகுமோ, அஸ்ஸாம் என்னவாகுமோ, காஷ்மீர் என்னவாகுமோ என்பதுதான். இந்த நிலையில் தமிழக மக்கள் வாழ முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்களே, பிச்சை எடுக்கிறார்களே, நாடோடிகளாகத் திரிபுறார்களே, அவர்களைக் காப்பாற்ற இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலையை தமிழக அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் மதுரைவாசி என்ற அடிப்படையிலே ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மதுரை நகரைப் பொறுத்தவரையில், வடக்கு, தெற்கு என்று இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அப்படி இரண்டாகப் பிரித்துள்ளதில், வடக்குப் பகுதி வளர்ந்து வருகிறது. குறிப்பாக மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கே 5, 6 வார்டுகளிலே செல்லூர், கோரிப் பாளை^{யும்}, நரிமேடு இப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலே கிட்டத்தட்ட 50 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்களிலே 25 ஆயிரம் பேர்கள் தெற்கு பகுதியிலே இருந்து வடக்குப் பகுதிக்குத் தொழில் செய்ய செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே வெள்ளமே வருவதில்லை. ஆனால் வந்துவிட்டால், ரயில்வே தண்டவாளத்தில் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பல பேர் அடிபட்டுச் சாகிறார்கள். அங்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்பது தணியாத ஆசை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அவருடைய தொகுதியில் அந்தப் பாலம் வருகிறது. அது அவசியம் தேவை என்று கருதுகிறேன். இந்த நேரத்தில் அதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதை நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கலாம் என்பதால் சொல்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். முத்து]

அடுத்து, பாதாள சாக்கடைத் திட்டம். மதுரையிலே வட பகுதியிலே 100 ஆண்டுகளாகியும் பாதாள சாக்கடை இல்லை, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் இல்லை. நான் மேயராக இருந்தபோது குடிநீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால், தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அதிகாரிகளோடு போராடி, எத்தனை ஆண்டுகள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது? “யானைக்கல் அண்ணா சிலைக்கு முன்னாலே பூஸ்டர் போட்டு தண்ணீர் கொண்டு போங்கள்” என்று சொன்னேன். அரசு அதிகாரிகள் அமைச்சர்களை வேலை செய்ய விடமாட்டார்கள். செய்யாமல் இருக்க என்னென்ன காரணங்கள் சொல்ல வேண்டுமோ, அவற்றை எழுதி வைப்பார்கள். இது பரம்பரையாக, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலிருந்து அரசு அதிகாரிகள் செய்யும் வேலை. ரூ. 1¼ கோடியில் பாதாளச் சாக்கடை வேண்டுமென்றால், எத்தனை ஆண்டுகள், என்ன பதில் எழுதினார்கள் தெரியுமா? “ரூ. 1¼ கோடிக்கு பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் என்றால், அந்தப் பணத்தை எங்கேயிருந்து கட்டுவீர்கள்?” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். “நகராட்சி 1¼ கோடி ரூபாயை எங்கேயிருந்து கட்டும்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு மேயர், உள்ளாட்சித் துறைச் செயலாளர், மற்ற எல்லோரும் இருந்து, அமைச்சரவர்களும் இருந்து பேசும்போதும் அதையே சொல்லுகிறார்கள். “1¼ கோடி ரூபாயை எங்கேயிருந்து கட்டுவீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். “மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு கடன் வாங்குகிறதே, அதை எங்கேயிருந்து கட்டுவார்கள்; அப்படித்தான் நாங்களும் கட்டுவோம்” என்று சண்டை போட்டேன். அதற்குப் பிறகு ஒத்துக்கொண்டு, 10, 15 ஆண்டுகளாகிறது. 1972-லே போட்ட திட்டம் இன்னும் முடியாமல், இப்போது ரூ. 10 கோடி அளவுக்கு அந்தத் திட்டம் போய்விட்டது. 1¼ கோடி ரூபாயில் போட்ட திட்டம் இன்றைக்கு, நாளைக்கு என்று சொல்லி, இன்றைக்கு 10 கோடி ரூபாய் இருந்தால்தான் முடியும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் காலதாமதப்படுத்தினால், இன்னும் செலவு அதிகமாகும். வாங்கிப் போட்ட பைப்புகள் எல்லாம் அப்படியே கிடக்கின்றன. தோண்டினது தோண்டினபடியே இருக்கிறது. ஆனாலும் திட்டம் இன்னும் முடியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். அவையில் மாண்புமிகு குடிநீர் வடிகால் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, நான் பேசுகின்ற பேச்சு அவர்களுக்குப் போகுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டிலேயே இத்திட்டத்தை முடித்து விடுவதாக சென்ற ஆண்டிலேயே அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் திட்டம் முடியாமல் அப்படியே கிடக்கிறது. இன்றைக்கு 1¼ கோடி ரூபாய் என்று திட்டம் போட்டதற்கு மாறாக 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகுமென்று சொல்கிறார்கள். நாள் ஆக ஆக

[திரு. எஸ். முத்து]

[1984 பிப்ரவரி 16]

வில்லைவாசி ஏற ஏற தொகையும் ஏறுகிறது. இத்திட்டத்தை சிக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டும், முடிக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகரங்களில் இப்போது ஆக்கிரமிப்பு ரொம்ப அதிகமாக நடைபெறுகிறது. ரொம்ப திறமைசாலிகளாக ஆங்காங்கே இருக்கிற போக்கிரிகள் எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் தலைவர் பெயரைச் சொல்லி ஆக்கிரமிக்கிறார்கள். காமராஜர் ஆட்சியில் இருக்கிறார் என்றால் காமராஜர் பெயரையும், இந்திரா காந்தி ஆட்சியில் இருக்கிறார் என்றால் இந்திரா பெயரையும், அண்ணா ஆட்சியில் இருக்கிறார் என்றால் அண்ணா பெயரையும், கருணாநிதி ஆட்சியில் இருக்கிறார் என்றால் கருணாநிதி பெயரையும், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இருக்கிறார் என்றால் புரட்சித் தலைவர் பெயரையும் சொல்லி இவ்வாறு செய்கிறார்கள்.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று அவர்களே ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். முத்து : பொதுவாகவே ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆக்கிரமிப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம். முதல்படியாக கோயில் அல்லது படிப்பகம் என்று துவங்குகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் படிப்பகம் நடத்துவதுமில்லை, கோயிலில் கும்பிடுவதுமில்லை. அதோடு கூட நோட்புக் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். வருடா வருடம் வியாபாரிகளிடத்தில் போய் மிரட்டுகிறார்கள். என்ன முதலாளி, போன வருடம் 10 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், இந்த வருடம் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி முதலாளிகளை மிரட்டுகிறார்கள். அவர்களும் பயந்து உடனே கேட்பதைக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி கோயிலின் பெயரால், படிப்பகத்தின் பெயரால் ஆக்கிரமிப்புகள் அதிகமாகிக் கொண்டே போவதால், நகரங்களில் போக்கு வரத்து நெரிசல் மிகுந்து தெருக்களில் நடக்க முடியவில்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், ஆக்கிரமிப்பாளர்களை உடனே அந்த இடத்திலிருந்து அகற்ற வேண்டும். தெளிவாக ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஒன்றைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஆக்கிரமிப்பவர்கள் காமராஜ் நகர், இந்திரா நகர், கருணாநிதி நகர், புரட்சித் தலைவர் நகர் என்று பெயர் வைத்து விடுகிறார்கள். ஒரு சம்பவத்தை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு சமயம் “சத்தியா நகர்” என்று பெயர் வைத்து ஒரு கண்மாய்க்குள் ஆங்காங்கே தட்டிகளை அமைத்து விட்டார்கள். மறுநாள் சுற்றுலா மாளிகைக்கு 100 பெண்களைக் சுட்டிக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போய் கண்மாய்க்குள் தட்டிகள் அமைத்திருப்பதைப் பார்த்தார்கள். உடனே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். முத்து]

பார்த்து, 24 மணி நேரத்திற்குள் தட்டிகளை கண்மாய்க்குள்ளிலிருந்து எடுத்துவிடச் சொன்னார்கள். இப்படி நாட்டிலே ஏமாற்றுகிறவர்கள் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால் நாட்டுக்கு ஆபத்து.

அடுத்து, சினிமா படங்கள். இப்போது வருகின்ற படங்கள் சினிமா படங்களா? பார்க்க முடிகிறதா? சமீபத்தில் நிறைய பழைய சினிமா படங்களைப் பார்த்தேன். வீடியோ வந்திருப்பதால் கொண்டு வந்து காட்டுகிறார்கள். பார்க்கிறேன். இப்போது வருகின்ற படங்களிலும் சரி, முன்பு வந்துள்ள படங்களிலும் சரி, டான்ஸ், பரத நாட்டியம் எல்லாம் வருகிறது. எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது? உதாரணத்திற்கு 'மன்னாதி மன்னன்' படத்தில் புரட்சித் தலைவர் நடித்த படத்தில் பத்மினி ஆடுகிற காட்சியைப் பார்த்தேன். அதுபோல் சிவகெங்கை சீமையில் கமலா களிர்நடனம் கோயிலில் ஆடுவதைப் பார்த்து நமக்கெல்லாம் புல்லரிக்கிறது. அதுபோல் வஞ்சிக் கோட்டை வாலிபனில் பத்மினியும், வைஜயந்திமாலாவும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பரதநாட்டியம் ஆடுகிறார்கள். ஏன்தான் சீக்கிரம் முடிந்ததோ என்று நினைக்கத் தோன்றியது. அதுபோல் தில்லாநா மோகனாம்பாள் படத்திலே சிவாஜி நாயனம் வாசிக்கிறார். அசல் நாயனம் வாசிக்கிறவர் கூட அவரிடம் பிச்சை வாங்க வேண்டும். அவ்வளவு அருமையாக நாடல்வரம் வாசிக்கிறார். பத்மினி அந்தப் படத்தில் ஆடுகிறார். அதுதான் கலை. மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் கலைத் துறையிலே தன்னுடைய வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவர். அவர் அவையில் இருக்கும்போது சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தியாகராஜ பாகவதர், பி. பூ. சின்னப்பா, கே. ஆர். ராமசாமி, புரட்சித் தலைவர், சிவாஜி, என். எஸ். கே. இப்படி எல்லாம் கலை உலகுக்கு சேவை செய்ய பலர் வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வருகிற படங்களில் கலையா இருக்கிறது?

(முற்பகல் 11.30)

பத்திரிகையில் பாராட்டினால் நாம் என்ன செய்வது? இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் என்ன நடக்கிறது? கொலை, கொள்ளை, மோசடி, கற்பழிப்பு, இவை இல்லாத நாளை கிடையாது. பத்திரிகையை எடுத்துப் படித்தால், கொலை, கொள்ளை, மோசடி, கற்பழிப்பு பற்றிய செய்திகள். எப்படிச் செய்தார்கள் என்று விசாரித்தால் சினிமாவைப் பார்த்து அதே மாதிரி செய்திருப்பதாகச் செய்தி வருகிறது. அத்தனையையும் இன்று சினிமாவில் கற்றுக் கொடுக்கிறான். கொலை செய்யவும், கொள்ளையடிக்கவும், கற்பழிக்கவும் தான் இப்போது சினிமா காட்டுகிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு படம் பார்த்தேன். இப்போது வீடியோவில் சினிமா காட்டுவதால் அதைப் பார்க்கும்படியானது. அந்தப் படத்தில் தமிழன் பண்பாடே சாகடிக்கப்பட்டு,

[திரு. எஸ். முத்து]

[1984 பிப்ரவரி 16]

தமிழன் பண்பாட்டுக்கு விரோதமான காட்சி வருகிறது. ஒருவன் மூட்டை முடிச்சோடு வருகிறான். அவனைப் பார்த்து அந்த கிராமத்தில் உள்ள பெண் ஒருத்தி ஆசைப்படுகிறாள். அந்த ஆளுக்கு பெண்டாட்டி செத்து, பிள்ளையோடு வருகிறான். வாத்தியார் வேலை பார்க்கிறான். இந்தப் பெண்ணும் வாத்தியாராக, முதியோர் பள்ளி ஆசிரியராக இருக்கிறாள். அங்குள்ள வயதானவர்களுக்குப் படிப்பு வரவில்லையென்று, ஒரு கிழவர் கையைப் பிடித்து அ, ஆ என்று எழுதுகிறான். அதைப் பார்த்து மற்ற கிழவர்களும் தனது கையையும் பிடித்து எழுதட்டுமே என்று படிக்காமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இதன் பயனாக இப்போது பேப்பரில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்திருப்பீர்கள். 75 வயது கிழவன், 10 வயது பெண்ணைக் கற்பழித்தான் என்று. அந்தப் படத்தில் முதியோர் கல்விக்கூடத்திற்கு அரைகுறை ஆடையோடு அவன் வருகிறான். அவர்கள் கையைப் பிடித்து எழுதக் கற்றுக் கொடுக்கிறான். இப்படி ஒரு காட்சி. அதன் பிறகு அந்த வாத்தியாருக்கும், இந்த ஆசிரியைக்கும் காதல் வருவதாக ஒரு கற்பனைக் காட்சி. காதல் வந்து விட்டது போல் ஒரு கற்பனை. காதல் பண்ணுவது போல் ஒரு காட்சி. இது மாதிரி காட்சி வந்தால் சின்னவனும் கெட்டுப் போகிறான், வயதானவனும் கெட்டுப் போகிறான், வாலிபனும் கெட்டுப் போகிறான். அதோடு போய்விடவில்லை. அந்த ஆசாமி போய்க் கேட்கிறான். பிறகு கட்டிப் புரண்டு கொண்டிருக்கிறான். பிறகு என் ஜோலியைப் பார்க்கப் போகிறேன் என்கிறான். அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது.

வெள்ளை ரோஜா என்று ஒரு படம். சிவாஜி ரொம்ப திறமையாக நடித்தார். அந்தப் படத்திலே தேவையில்லாத ஒரு சீன். பிரபு ஆற்றுத் தண்ணீரில் விழுந்து விடுகிறார். அந்தப் பையனை வெளியில் தூக்கி ஒரு பெண் அவன் மீது ஏறி அழுக்குகிற காட்சி வருகிறது. இதையெல்லாம் சொல்வதற்குக் கூட வெட்கப்படுகிறேன். சென்கார் போர்டு என்ன செய்கிறது என்றே தெரியவில்லை. கலை என்ற பெயரில் நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக ஆக்குகிறார்கள். இந்த மாதிரி படங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நமது அவை முன்னவர் அவர்கள், இந்தத் துறையிலேயே நீண்ட காலம் அனுபவம் பெற்றவர்களாதலால், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்தித் துறை அவர் கையில் இருப்பதால், இப்படிப்பட்ட கதைகள், இரண்டு பொருள் இருக்கிற வசனங்கள், இதுமாதிரி படங்களை யா எடுத்தாலும், அதைத் தடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல கலைகளை வளர்க்க வேண்டும். தியாகராஜ பாகவதர் நடித்த படங்கள் எல்லாம் இரண்டாண்டுக் காலம் ஓடியது. இப்போதும் பழைய படங்களைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. இப்போது வருகிற படங்களில் தேவையில்லாத டான்ஸைச் சேர்க்கிறார்கள். பெண்கள் புடவை இல்லாமல்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. எஸ். முத்து]

ஆடுகிறார்கள். சினிமாவைப் பார்க்கிறவன் அந்த ஒரு காட்சியை மட்டும் போய் பார்த்துவிட்டு, வெளியில் வந்துவிடுகிறான். வேறு காட்சிகளைப் பார்ப்பதில்லை. அவ்வளவு ஆபாசங்கள் சினிமாத் துறையில் இருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மதுரையில் நடந்த மாணவர் போராட்டம். உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திறமையுள்ளவராக இருந்திருந்தால், இதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். அவருடைய நிமிரான பேச்சும். அலட்சியமான போக்கும்தான் இந்த அளவுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அவர் இருந்த இடத்தில் வேறு ஒருவர் இருந்திருந்தால், இந்த அளவுக்கு வந்திருக்காது. மதுரைதான் எல்லாவற்றுக்கும் கனமாக இருக்கிறது. இது போன்ற இடங்களில், அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாகவும், பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளாகவும் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள்தான் இந்த மாதிரி நிலைமைகளைச் சமாளிக்க முடியும்.

அடுத்து, இந்திப் பிரச்சினை. இந்தி தமிழ் நாட்டில் பல ரூபத்தில் நுழையப் பார்க்கிறது. மத்திய தலைவர் ஒருவர் மும்மொழித் திட்டத்தை நாடு பூராவும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தியை பல ரூபத்திலும் நுழைக்க மத்தியிலுள்ளவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, மும்மொழித் திட்டம் வரும் என்று சொன்னால், ஒரு தமிழன் உயிரோடு இருக்கிறவரை, மும்மொழித் திட்டம் இங்கே வர முடியாது. அதற்காக 1965-ல் மாணவர்கள் சிந்திய ரத்தம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆகவே கொண்டுவரவேண்டுமென்று, பேசிப் பார்க்கிறார்கள். மறைமுகமாகத் தினித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் தடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்ட தியாகிகள் பலருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ~~அவர்கள்~~ அவர்கள் 45 ஆண்டுக்காலம் அனுபவம் உள்ளவர் என்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட செயல்களைத் கடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய சமுதாயம் கெட்டுச் சீரழிந்து கொண்டிருப்பது பரிசுச் சீட்டினால் தான் என்பதைத் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது எல்லாம் 2 சதவிகிதம் வரி என்று சொன்னதும் பரிசுச் சீட்டு விற்பவர்கள் எல்லாம் ஊர்வலம் வருகின்றனர். சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள்—படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் எல்லாம்—வாங்குகின்ற சம்பளத்தில் பாதிப் பணத்தைக் கொண்டு போய் பரிசுச் சீட்டில் கொட்டுகிறார்கள். எல்லோரும் குறுக்கு வழியிலே, பாடுபடாமல், கோடிஸ்வரனாக ஆவதற்கு ஆசைப்படுகிறார்கள். வேறு மாநிலத்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1934 பிப்ரவரி 16]

திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குப் பரிசுச் சீட்டுகள் கொண்டுவந்து விற்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசே சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். ஆனால் எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும், தனியாருக்குக் கொடுக்காமல் அந்த அரசே நடத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் நாட்டில் இருக்கிற எல்லோரும் பிச்சைக்காரர்களாகப் போய்விடுவார்கள். ஆகவே தான் பரிசுச் சீட்டைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று எச்சரிக்கையோடு சொல்கிறேன்—அது மக்களை செல் அரிப்பதுபோல அரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நல்லதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

செல்வி ஆ. லீலாவதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர் சமுதாயம் சார்பாகத் தங்களைத் துணைத் தலைவராக இந்தச் சபை தேர்ந்தெடுத்ததற்கு நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி கொடும் வறட்சி நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டபோது, அரசு எடுத்த போர்க் கால நடவடிக்கைக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுரைக்கு நான் சென்றிருந்த போது, அரசை எப்போதுமே காரணமின்றி எதிர்த்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பொறுப்பாளர் அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையைப் பார்த்து மிகவும் பாராட்டிப் பேசியபோது, நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆகையால் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்தப் பாராட்டுதல்களை மிக வெளிப்படையாகக் கூறாவிட்டாலும், உள்ளூர்ப் போற்றுவதை நான் பார்த்தபோது, நான் எண்ணற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஏன் மத்திய அரசும் இதனை வெளிப்படையாகவே பாராட்டியது. சென்னை மாநகரிலே குடிநீர் கிடைக்காதபோது, அரசு மிகத் தீவிரமாக அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் நீரைக் கொண்டு வந்து எல்லோருக்கும் அளித்து திருப்தி செய்ததைக் கண்கூடாகப் பார்த்தபோது, மக்களுக்கு இவ்வாசின் மேல் இனி அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஏற்பட்டது என்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஏற்கெனவே பல உறுப்பினர்கள் கூறியதுபோல, ஆளுநர் உரையில் இருப்பதுபோல, அநேக தொல்லைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் அரசு உள்ளாகி இருக்கும் நிலை இருந்தது, சென்ற ஓர் ஆண்டுக் காலமாக சொல்லொண்ணாத கொடுமைகளை அரசு அனு

1984 பிப்ரவரி 16]

[செல்வி ஆ. ஸீலாவதி]

பலித்து வருகின்றது. இயற்கையின் சீற்றம் ஒரு புறம். இயற்கை வறட்சி ஒரு புறம். அதிகமான மழை ஒரு புறம். காலம் தவறிப் பெய்கின்ற மழையினால் அரசு அனுபவித்து வரும் கொடுமை—ஆக இவற்றையெல்லாம் நினைக்கும்போது, எனக்கு பைபிளில் ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

(முற்பகல் 11-40)

“யாகோப்” என்பவர் மிகச் சிறந்த ஒரு மகான். அவர் சிறந்த முறையிலே அரசாண்கொண்டிருந்தபோது, பிசாசு கடவுளைப் பார்த்து “அவருக்கு வேண்டியதையெல்லாம் நீர் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள். அதனால்தான் அவர் நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதனால் தான் அவர் எல்லாரிடமும் நல்ல பெயர் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்” என்று சொன்னதாம். அவரை சோதிக்க வேண்டுமென்று வரம் கேட்டதாம். அப்படி வரம் கொடுத்தபின், அது சோதனை செய்ததாம். அதனால் யாகோப் அவர்கள் பல சோதனைகளுக்கு உள்ளானார். அதுமாதிரி எல்லா வகையான சோதனைகளும் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த தமிழகத்தை ஆண்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, ஏற்பட்டு, பல சோதனைகளை மிகத் திறம்பட சமாளித்து மக்கள் மத்தியிலே நல்ல பெயரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே அதனைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்லோராலும் மெச்சத்தக்க அளவுக்கு புகழக்கூடிய அளவுக்கு பெருமை பெற்றிருக்கிறது இந்த அரசு. அதற்கு முதல்வர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிற்க, ஆளுநர் உரையிலே அரசு எல்லா வகையினருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் அறிவிப்புக்கள் செய்துள்ளது என்றால், அது மிகையாகாது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்று இருக்கின்றது. அது ஒரு வரப்பிரசாதம். ஒரு குடும்பத்திலே ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்பு செய்துகொடுத்தால், நிச்சயமாக அந்தக் குடும்பத்தைத் தலை தூக்க வைக்க முடியும். ஆக இது ஒரு வரவேற்கத் தக்க திட்டம். கிராமப்புறப் பகுதிகளிலேயும் வறுமைக் கோட்டிற்குத் கீழே உள்ள குடும்பத்தினருக்கு சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்று இருக்கிறது. அதுவும் ஒரு மாபெரும் திட்டம். கிராமத்திலே உள்ள மக்களுக்கும், நகர்ப்புறத்திலே உள்ள மக்களுக்கும் பாகுபாடு இன்றி, பலவகைகளிலே திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வறுமையை ஒழிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள இந்த அரசு பலவிதமான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றை நல்ல முறையிலே நடத்தி வந்தால், இன்னும் சில திட்டங்களிலே வறுமையை ஒழித்து எல்லோரும் நல்ல முறையிலே வாழ வழிவகை செய்யும் என்பதை நான் சொல்லவேண்டிய தில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் உச்சகட்டமாக, கல்வி முறையிலே அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை இருக்கின்றது. அது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

[செல்வி ஆ. லீலாவதி]

[1984 பிப்ரவரி 18]

தொழில் கல்வியைப் புகுத்தி அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. ஆம், இன்றைய கல்வியாலே எந்தவிதமான பலனும் பெற முடியாமல், பலர் படித்து பட்டம் பெற்றும் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்காக தொழில் கல்விக்கு அரசு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நான் அனைத்து ஆசிரியர்கள் சார்பிலேயும் வரவேற்கின்றேன். ஆசிரியர்கள் சமுதாயமும் இதை வரவேற்கின்றது. நல்ல முறையிலே இந்தத் தொழில் கல்வி வளர வேண்டும். அந்தக் கல்வி பள்ளிகளுக்கெல்லாம் வரவேண்டும் என்று அவர்களில் பலர் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள் கூறியதுபோல, அந்தக் கல்வி நிலையம் வியாபார ஸ்தலமாக ஆகாமல் இருக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே தகுதி பெற்றவர்களுக்கு அது போய்ச் சேரவேண்டும். முக்கியமாக அந்தத் தொழில் கல்வி பள்ளிகளிலே வருகின்ற போது, அந்தக் கல்வியை ஏழை எளிய மாணவர்கள் வரவேற்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்தக் கல்லூரிகளில் நிறைய இடம் தந்து அரசு உதவி செய்ய வேண்டும். இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, தொழில் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு, பட்டம் பெற்றவர்களாக இருக்கின்ற அவர்களுக்கு, ரூ. 150 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இருக்கின்றார்கள். 6, 7 ஆண்டுகளாக அந்த ரூ. 150 சம்பளத்திலே பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், முழு நேரமும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஒரு வெறுப்பான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை அந்தத் தொழில் கல்வி ஆரம்பிக்கும்போது, சுர்த்து அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று நான் அரசை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம். அது எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டது. அதனால் பல நன்மைகள் குழந்தைகளுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இதை செய்தித்தாள்களும் முழுமையாகப் பாராட்டி இருக்கின்றன. அனைவரும் முழுமையாகப் பாராட்டி இருக்கின்றனர். அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. முதியோர்களுக்கும் இந்த சத்துணவு கொடுக்கப்படுகின்றது. அதைப்போல இந்த சத்துணவை பள்ளி இறுதி வகுப்பு மாணவர்களுக்கும்—பத்தாவது வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழ்மையின் காரணமாக அவர்கள் படிப்பை விடக் கூடிய ஒரு நிலை இருப்பதால், ஏழை மாணவர்களுக்கு இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதனால், அந்த மாணவர்கள் ஏழ்மையின் காரணமாக படிப்பை விடாமல் தொடர்ந்து படிக்க முடியும். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை அரசு விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 16]

[செல்வி ஆ. லீலாவதி]

எல்லாவற்றிற்கும் உச்சகட்டமாக அரசுப் பணியாளர்கள் ஓய்வு பெறும் போது பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாகும். இது ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே மிகமிக பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கிறது. எல்லோரும் பல ஆண்டுகளாக, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இதைக் கேட்டுவந்தார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவிக் காலத்திலே அவர்கள் இதை அறிவித்ததை நாங்கள் மிகவும் பாராட்டுகின்றோம். இதிலே அரசுப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 செலுத்த வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஒரு அரசுப் பணியாளரோ, ஆசிரியரோ 25 வயது அடைந்தவுடன் வேலைக்கு வந்தால், 12 ஆண்டுகளிலே அவருக்கு வட்டியுடன் 5,000 ரூபாய் கிடைக்கின்றது. அந்த ஆசிரியர்களோ, அரசுப் பணியாளர்களோ இன்னும் 21 ஆண்டுகள் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். 25 வயதிலே வேலைக்கு வருகிற ஒருவர் தன்னுடைய 37 ஆவது வயதிலேயே தன்னுடைய இலக்கை எட்டிவிடுகிறார். அதற்குப் பிறகு 58 வயதுவரை அந்தப் பணத்தை பிக்சட் டிபாசிட்டிலே போடவேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு போட்டால், ஒருவர் ஓய்வு பெறும்போது ரூபாய் பத்தாயிரம் அல்ல, அதற்கு மாறாக அவர் ரூபாய் 20,000 பெறுகிறார். ஆகவே ஓய்வுபெறும் அவர்களுக்கு இந்தத் தொகை மிகவும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொண்டு, அந்த முறையிலே இந்தத் திட்டத்தைச் செம்மைப்படுத்தி அரசு தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் கூறியது போல, ஆசிரியர்களில் சிலர் சூப்பானுவேஷன் பிரியட்டில் இருக்கின்றார்கள். அதாவது ஜூன் மாதத்தில் ஓர் ஆசிரியர் ஓய்வுபெறும் வயதை அடைந்துவிட்டாலும், பள்ளி ஜூன் மாதத்திலே திறக்கப்பட்டு அடுத்த ஜூன் மாதம் வரை அவர் பணியில் இருக்கலாம். அம்மாதிரியான ஆசிரியர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல் விசேஷ சலுகையாக அவர்கள் சூப்பானுவேஷன் பிரியட்டிலிருந்து ஓய்வுபெறும்போது இந்த ஐயாயிரம் ரூபாயை அவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஆசிரியர் மத்தியிலே மிக மனக்கசப்பையும், மனக்கவலையையும் உண்டாக்குவது ஊக்க ஊதியம் ஆகும். ஓர் ஆசிரியர் ஊக்க ஊதியம் கிடைக்கிறது என்பதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று, எம்.ஏ., போன்ற முதுகலைப்பட்டங்களைப் பெற்று வருகிறார். அதற்காக செலவு ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கும் மேலாகச் செய்கிறார், அவர்களுக்கு 'லம்ப்சம்' ஒளிப்பதை ஆசிரியர் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளாத

[செல்வி ஆ. லீலாவதி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

ஓர் நிலையிலே இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் உயர்ந்த பதவிகளுக்குச் செல்ல முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். மற்ற ஊழியர்களுக்கு இந்த 'லம்ப்சம்' ஏற்பாடு சாதகமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு இது சாதகமாக இல்லை. ஏனென்றால் இது பிரமோஷன் இல்லாத ஒரு 'ஜாப்'. ஆகையால் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் இந்த இன்சென்டிவ் இன்கிரிமெண்ட்டைக் கொடுத்தால், ஆசிரியர்கள் அதனை மிகவும் வரவேற்பார்கள். நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியிருக்கின்றார்கள். நிதி அமைச்சரிடம் இதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கின்றேன். ஆகையால் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைய தினம் நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருப்பதால், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 15 நிமிடங்கள் கொடுக்கலாமென்று மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு, 3 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 15 நிமிடங்கள் பேசி விட்டார்கள். எனவே விரைவில் அவர் பேசி முடித்தால், மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி: 'லீஸ் டிராவல் கன்செஷன்' அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், மாநகராட்சிப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் தருகின்ற திட்டம் வருகின்ற பட்ஜெட் டிலாவது இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கு விடு கட்ட கடன் வழங்கும்போது, அவர்கள் பத்திரச் செலவு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் செலவில்லை. அதையும் அரசு கொடுக்க வேண்டும். மேலும் வீட்டு வசதி வாரியம் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் வீடுகளை ஆசிரியர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். பல வகைகளில் வீட்டு வசதி வாரியம் ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். வீட்டு வசதி வாரிய அமைச்சரவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அதைச் செய்து கொடுக்குமாறு நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போனஸ் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். 'மெடிகல் ரீஜிம்பர்ஸ்மென்ட்'-ஐப் பொறுத்தவரையில் பல ஊழல்கள் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே மாதத்திற்கு ஒரு தொகையை எல்லோருக்கும் மெடிகல் ரீஜிம்பர்ஸ்மென்ட்டுக்குப் பதிலாகக் கொடுத்தால், அதை ஆசிரியர் சமுதாயமும் வரவேற்கும். தமிழாசிரியர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற முடியாத நிலையில், 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தேரடிக்குப் பன்னிகளில்

1984-பிப்ரவரி 16]

[செல்வி ஆ. லீலாவதி]

வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு முதல் நிலை வழங்க வேண்டும். இப்போது பள்ளி வேலை நாட்கள் 220 என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 180 நாட்கள்தான் ஆசிரியர் வேலை செய்தார்கள். அதை 200 நாட்களாக்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு அதை 220 நாட்களாக்கிவிட்டார்கள். இப்போது 40 நாட்கள் அதிகமாக ஆசிரியர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதை மறுபடியும் 200 நாட்களாக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக நிரந்தரம் செய்யப்படாத அனைத்து நிலை ஆசிரியர்களையும் நிரந்தரப்படுத்த உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, நான்காம் ஊதியக் குழு அமைக்கும் நேரத்திலே எல்லா ஆசிரியர் சங்கங்களையும், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து, அவர்களுக்கு உதவுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது உயிரிழந்தால், அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்ததுபோல, செங்கை மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து, நல்லபடியாக ஆட்சி செய்ய அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

* திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நீங்கள் துணைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, இந்த அவையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்த நல்ல சூழ்நிலையில் உங்களுக்குப் பாராட்டையும் வணக்கத்தையும் சொல்லி, ஆளுநர் உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் இணைத்துக்கொள்வதிலே உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆளுநர் உரையில் தமிழகத்தினுடைய எதிர்காலத்தை மனதிலே கொண்டு, எதிர்காலத்தில் தமிழகம் எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும், எந்தெந்த வளர்ச்சிகளை எல்லாம் பெற வேண்டுமென்று சொல்லி, தொலைதூர நோக்கோடு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்து வைக்கிற ஒவ்வொரு அடியும் தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சியையும், கம்பிரமான எதிர்காலத்தையும் நினைவூட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. நாட்டிலே சில பேர் கோட்டையை நோக்கி, கோட்டையை மனதிலே எண்ணி, நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் நடை ராஜ நடையாக மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தினுடைய எதிர்கால உயர்வுக்கு அவர் எடுத்து வைக்கிற அடிகள் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அந்த

[திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்]

[1984 பிப்ரவரி 16]

அடிப்படையில் ஆளுநர் உரையில் பல சான்றுகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் சில குறிப்பிட்ட சான்றுகளை இங்கே எடுத்துச்சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்று தமிழகத்தில் பசி இருக்கிறது, வறட்சி இருக்கிறது. பசி இருக்கிறது, வறட்சி இருக்கிறது, என்று சொன்னால் அதைச் சொல்கிற நானும் அதை உணர்ந்திருக்கிறேன். இந்த அவையில் இருக்கிற பெரியவர்களும், சானிதோர்களுமே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கு, வறட்சியைப் போக்குவதற்கு இதுவரை இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் வழிவகை கண்டிருக்கிறார்களா என்று சொன்னால் இல்லை. அதை சொல்லியதோடு நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற 65 இலட்சம் பஞ்ச இதயங்களின் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்கக் கூடிய காவலனாக இன்றைக்குத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு உலகத்திலே சில புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நிமிடத்திற்கு இந்த உலகத்தின் பாதுகாப்புக்காக ஏறத்தாழ 1.3 மில்லியன் டாலர் செலவு செய்யப்படுவதாக புள்ளிவிவரம் தருகிறார்கள். ஒரு நிமிடம் இந்த உலகத்தைப் பாதுகாக்க, இந்த உலகத்தின் மக்களைப் பாதுகாக்க ஏறத்தாழ 1.3 மில்லியன் டாலர் செலவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், இப்படிச் செலவிடுகிற இந்த உலகத்திலே தான் ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஏறத்தாழ 30 குழந்தைகள் பசியினால், சோறு இல்லாமல் செத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் வல்லுநர்கள் புள்ளிவிவரம் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பட்டினிச் சாவு ஏற்படுவதை, குழந்தைகள் இறக்கின்ற நிலையைத் தடுக்கின்ற வகையில்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக உன்னதமான சத்துணவுத் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிற்காக அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அர்ப்பணிக்கப்பட்ட அருமையான சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கூட இன்றைக்கு சிலபேர் கிண்டல் கேலி செய்தார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படப் போவதில்லை. கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் பயனடைந்த குழந்தைகள் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன என்பதுபற்றி கோவையில் இருக்கிற அவினாசிவிளக்கம் மனையியல் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவிகள் ஒரு புள்ளி விவரத்தை இந்த நாட்டுக்காகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ குழந்தைகளின் மன வளர்ச்சியும், உடல் வளர்ச்சியும் சீராக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏறக்குறைய 2.2 கிலோ அந்தக் குழந்தைகளின் எடை கூட கூடியிருப்பதாக அவர்களுடைய புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஏறத்தாழ 4 சென்டிமீட்டர் அவர்களுடைய உயரம் கூடியிருக்கிறது. அப்படி உடல் வளர்ச்சியை அவர்கள் பெற்றிருக்கிற அதேநேரத்தில் உள்ளமும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிற பாங்கினையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன்]

பாரதி கூட இந்த நாட்டுக்காக ஒரு பாடலைப் பாடியபோது ஒரு கருத்தை அருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். “இந்த நாட்டிலே சாதிகள் சேர்கிறது, சண்டைகள் தீர்கிறது” என்று பாரதி பாடியிருக்கிறார். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை மட்டும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். இந்தியா பூராவிலும் சாதிகள் சேர்கின்றன, சண்டைகள் பெருகுகின்றன என்று சொல்கிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆனால் சாதிகள் சேர்கின்றன என்ற வார்த்தை மறுக்கப்பட்டாலும், தண்ணீரில் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகத் தான் இதுவரை இருந்து வருகிறது. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய புனிதமான திட்டத்தின் அடிப்படையில் சாதி, சமய, மொழி வேறுபாடு எல்லாம் அகன்று போய்விடும். இத்தகைய மாறுபாட்டை எல்லாம் வளர்ந்து வருகிற அந்தப் பிஞ்சு இதயங்களின் மனதிலிருந்து ஒழிக்க வேண்டும், குழந்தைகள் சமமாக வாழ வேண்டும், அதற்கு முதல்படிதான் சம பந்தி என்று சொல்லக் கூடிய போஜனம் என்கிற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இத்திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே எடுத்து வைக்கிற ஒவ்வொரு அடியும், ஒவ்வொரு காலடியும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய எதிர்கால வளர்ச்சியை மனதிலே கொண்டு வைக்கிற அடிகள் என்பதற்கு இந்த ஒரு காரியம் மிகச் சிறந்த உதாரணம் ஆகும்.

இந்த அவையிலே ஈழத் தமிழர்கள் பற்றி எவ்வளவோ பேசியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் சென்ற கூட்டத் தொடரிலே ஈழத் தமிழர்கள் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசும்போது எந்த அளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். “புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கரங்களில் இந்தத் தமிழ் சமுதாயம் பாதுகாப்பாக இருக்கும்” என்று சொல்லி இங்கே உத்தரவாதம் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியதோடு நடைமுறையிலும் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைக் கூட இன்றைக்கு சில பேர் கேவலப்படுத்திப் பேசுகிற நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ஈழத்தில் தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

1948-ல் துவங்கிய தாக்குதல்கள் 1983 வரை தொடர்கதையாக இருந்தாலும், 1983-க்குப் பின்பு அதற்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, இனிமேல் தொடர முடியாத அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டமாக காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார், நமது டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. 1964-ம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், டெல்லி ராஜ்யசபையில் பேசும்போது, சிரிமாவோ பண்டாரநாயகாவும், லால் பகதூர் சாஸ்திரியும் ஒரு ஒப்பந்தத்தை இந்த மண்ணுக்குத் தருகிறார்கள். அப்படித் தருகிற நேரத்தில் லட்சக்

[திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 16]

கணக்கான தமிழர்கள் அகதிகளாக இங்கே வருகிற சூழ்நிலை உருவாக்கப் படுகிறது. அந்த நேரத்தில்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், “அதை நாங்கள் கடுமையான முறையில் எதிர்க்கிறோம், இது தமிழ் நாட்டுக்கு இழைக்கப்படுகிற மிகப் பெரிய துரோகம்” என்றார்கள். மேலும், “இந்தப் பிரச்சினை ஸ்ரீலங்கா-இந்தியா பிரச்சினை அல்ல. முற்றிலும் ஸ்ரீலங்கா பிரச்சினைதான். ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள இந்திய மக்கள், ஸ்ரீலங்காவின் நல்வாழ்விற் காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபட்டவர்கள், பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் அங்கே வாழ நிரந்தரமான தீர்வு காணாமல், அவர்களைத் தமிழகத்திற்கு அகதிகளாக அனுப்ப ஒப்பந்தம் செய்வது மிகப் பெரிய துரோகமாகும்” என்றார்கள். அப்படி அவர்களை அகதிகளாக நாம் ஏற்றால், அங்கேயுள்ள மீதமுள்ள தமிழர்களின் பிரச்சினை தீர்க்கப் படாமலேயே போய்விடும் என்று எச்சரித்தார்கள்.

ஸ்ரீலங்கா தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தாக வேண்டும் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்தார்கள். அதற்குத்தான் இன்றைக்கு தமிழகத்தின் முதல்வர், பொன்மனச்சேம்மல், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஸ்ரீலங்கா தமிழர்களின் துயரங்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் புதுவாழ்வு கொடுக்கின்ற வகையில், சுமத் தமிழர்களுக்காக, நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் தல்வாழ்வுக்காகவே இருப்பதை இப்போது பார்க்கிறோம்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் வறட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தீவிரமாகப் பேசுகிறார்கள். அதைப்பற்றி இப்போது நடக்கிற வழிநடைப் பயணத்திலும் பேசுகிறார்கள். ஜப்தி, ஜப்தி, விவசாயிகள் பொருட்கள் ஜப்தி என்று பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுகிற கட்சிகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அவையின் வாயிலாகச் சொல்வதெல்லாம், **இந்த மண்ணிலே ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி புதிய வறட்சி தான்.** 75 ஆண்டு காலமாக ஏற்படாத வறட்சி இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. 75 ஆண்டுக்கு முன்னாலேதான் மூன்றாண்டுக்காலம் தொடர்ந்து வறட்சி இருந்ததாம். நாம் பார்த்ததில்லை. அப்படிப்பட்ட வறட்சியையே இந்த அரசு புரட்சித் தலைவரின் தலைமையில் சமாளித்திருக்கிறது. லோயர் பவானி சாகர் காய்ந்து போனதையே பார்த்ததில்லை. மேட்டூர் அணையின் தரைப்பகுதிக்கு 300, 400 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் ஊற்று போய்விட்டது. இந்த நேரத்தில்தான் மைய அரசு ஏறத்தாழ 13 கோடி ரூபாய் கடனாகத் தந்தது. ஆனால் நாம் 68 கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கினோம். புரட்சித் தலைவர் அரசு வானம் பொய்த்தாலும், கருணை பொங்கும் உள்ளத்தோடு வறட்சி நிவாரணத்திற்காக

1984 பிப்ரவரி 16.] [திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்]

ரூ. 114 கோடி ரூபாயை அள்ளி அள்ளித் தந்தார்கள். இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காண உத்தரவிட்டார்கள். அந்த வேலைகள் நடந்ததையும் நாம் பார்த்தோம். இதை நான் சொல்லவில்லை. மைய அரசிலிருந்து வந்த வறட்சி நிவாரணக் குழுவின் தலைவர் திரு. பி. சி. சடால் போன்றவர்கள் ஆய்வு நடத்திச் சொன்னார்கள். எதிர்கால வறட்சியை நிரந்தரமாகச் சமாளிக்கிற வகையில் பணிகள் வேகமான அளவில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று அறிக்கை தருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நாம் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்திருக்கிறோம்.

ஆனால் இங்கே கடந்த கால வறட்சியைக் கூட பார்த்தோம். நாங்கள் செய்கிற வறட்சிப் பணியைக் கண்டாலும் கேலியும் செய்கிற நிலையைத்தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. அந்தச் சூழ்நிலையைத்தான் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வறட்சிப் பணிகளிலே பழுது பார்க்கப்பட்ட பல குளங்கள் உடைந்து வெள்ளம் எடுத்ததாகவும் தகவல் இருக்கிறது.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : உண்மை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது வறட்சிப் பணி பற்றியதா? வறட்சிப் பணிகளிலே உள்ள குறைகளையும் பற்றியதா?

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : வறட்சிப் பணிகளிலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஏற்படுகிற குறைகளை நிச்சயமாக உணர்ந்து அதற்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. அந்த நிலைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் வாயிலாக நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பிறகு அந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் இந்த அரசு தீர்க்கமான முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது. இதற்கு முன் எத்தனையோ தடவை வறட்சி இந்த நாட்டைத் தாக்கிய நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட நிவாரணப் பணிகளை எடுத்திருப்பார்களேயானால், இந்த வறட்சி நிச்சயமாக நம் மக்களை இந்த அளவிற்குப் பாதித்திருக்காது. ஆனால் அவர்கள் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினாலே, இந்த வறட்சி முழுமையாக தமிழ் நாட்டை வாட்டியது. 1973-74-லே தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் அந்தக் கிராமங்களைக் காவி செய்துவிட்டு வருகிற நேரங்களில் அந்த மக்களுக்கு வறட்சி வறட்சி என்று சொல்லி அரசை எதிர்த்துப் பேராடாமல், அந்த மக்களுக்குத் தன்னாலான உதவியைச் செய்தார்—தஞ்சையை ஊற்றுகிற மிகப் பெரிய பணியினை எங்களுடைய தலைவர்

[திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 16]

அவர்கள் செய்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் வறட்சியை வாழ்த்துப்பா பாடி வருகிறதைத்தான் நம்மாலே பார்க்க முடிகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தநேரத்தில், இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்ட மாவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று இன்றைய விவசாய அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு டாக்டர் காளிமுத்து அவர்களும் அன்று அவரோடு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மதுரையிலே உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் என்பதையும் நினைவுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : அன்றைய தினம் எங்களுடைய தோழமையாக நின்று கைகொடுத்த நீங்கள் இன்றைய தினம் அந்த வறட்சியைப் பாராட்டுகிற சூழ்நிலையில் நடைப்பயணத்தோடு தோழமைபோகிற காட்சியை இந்த நாடு மறக்கவில்லை. இது மக்கள் நினைவிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அன்றும் எதிர்த்தோம்; இன்றும் எதிர்த்தோம்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : எதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை இப்பொழுது. எனவே அன்றைய வறட்சி நிலைமையின்போது எங்களுடைய தலைவர் மக்கள் பக்கத்தில் நின்றார். ஆனால் இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் வாழ்த்துப்பா பாடி அந்த வறட்சியை வரவேற்கின்ற காட்சியைப் பார்க்க முடிகின்றது. நாட்டிலே வறட்சி இருந்தாலும், நிலத்திற்குக் கீழே நீர் போனாலும் கூட, ஆழ் குழாய் கிணறுகள் எல்லா இடங்களிலும் போட்டு வறட்சியே தெரியாத ஒரு சூழ்நிலையை நாங்கள் உருவாக்கி இருக்கிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், வறட்சிப் பணிகள் நடக்கிற இடங்களிலே அனைத்துக் கட்சி உறுப் பினர்களையும் உள்ளடக்கிய குழுக்களை நியமித்து அவர்கள் கண்காணிப்ப தற்கான அதிகாரத்தை இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது. பல்வேறு பணிகளைக் கவனிப்பதற்கு வழிவகைகளைக் கூட இந்த அரசு மனிதாபிமானத்தோடு செய்துவருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

வறட்சி ஒரு புறம். தெரிந்தே சொல்கிறார்கள் விலைவாசியைப் பற்றி. இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான உணவு 60 லட்சம் டன் அரிசி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே 29 லட்சம் டன் அரிசி தான் உற்பத்தி படுகிறது. அந்தநேரத்திலும் சில மைய அரசு எங்களுக்குக் கைகொடுத்த

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்]

வில்லை. 11 மாத காலம் மைய அரசிடமிருந்து எங்களுக்கு ஒரு மணி அரிசி கூடக் கிடைக்கவில்லை. அப்படிக் கிடைக்காத நேரத்திலே கூட அரிசியி னுடைய விலை தமிழ் நாட்டிலே எவ்வளவு என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் விலைவாசி ஏறிற்று என்று சொல்லி ஒரு புறத்திலே வறட்சி இருந்தும், மறுபுறத்திலே அந்த வறட்சிச் சூழ்நிலையை இந்த நாட்டிலே

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 15 நிமிடமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். விரைவாக முடித்தால் அவையை 12.30 மணிக்கு முடிக்கலாம். இல்லாவிட்டால் மதிய உணவுக்கு 1.00 மணியைத் தாண்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : விலைவாசிப் பிரச்சினையை இங்கே அவர்கள் தொட்டுப் பேசுகின்றார்கள். கடந்த காலத்திலே விலைவாசி எப்படிப்பட்ட நிலையிலே இருந்தது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எங்களுக்கு ஏற்பட்ட இந்தச் சூழ்நிலைகளைப்பற்றி இப்போது சொல்வது பொருந்தும் என்று நான் கருதுகிறேன். 11 மாத காலம் மைய தொகுப்பிலே யிருந்து ஒரு மணி அரிசி கூட கிடைக்கவில்லை. அது உலகம் அறிந்த ஒன்று. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற சான்றோர்கள் அறிந்த ஒன்று. தமிழ் நாட்டி னுடைய விளைச்சல் ஏறத்தாழ 29 லட்சம் டன்தான். அந்தச் சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு அனுமதித்ததற்கும் மேலாக ஏறத்தாழ ரூ. 114 கோடியை அதிகமாக அள்ளித் தெளித்து, நாட்டிலே ஒரு வசந்த சூழ்நிலையை உரு வாக்கிய தலைவர் தான் அவர்கள். வறட்சியிலேகூட ஒரு வசந்தத்தைக் கொண்டு வந்த வரலாற்று நாயகன், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். என்று சொன்னால், அதை இந்த நாட்டிலே உள்ள யாரும் மறுக்க முடியாது. எனவே ஒரு வசந்தத்தை இந்த வறட்சியிலே கொண்டுவந்த வரலாற்று நாயகன் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அரிசி விலையா அல்லது மற்ற விலைகளா? அவற்றை ஏறாமல் பாதுகாப்பதில் மட்டுமல்ல, மனிதருடைய உணர்வுகளைப் புரிந்து, மனிதாபிமானமுள்ளவராக டாக்டர் பட்டத்தைப் பெற்ற, மனித ருடைய உணர்வுகளை, பசியைப் புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற தலைவராக, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இங்கே ஜப்தி ஜப்தி என்று சொல்கிறார்கள். நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்கின்றேன். தமிழ் நாட்டில் எந்த இடத்தில் யாருடைய சொத்தை இந்த அரசு ஜப்தி செய்தது? முடிந்தால் ஒருவரைச் சொல்லுங்கள். நான் பட்டி யல்கூட கேட்கவில்லை. ஒருவரைச் சொல்லுங்கள். இந்தத் தமிழ் மண்ணில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி வந்த பிறகு, வறட்சிச் சூழ்நிலை

[திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 16]

வந்த பிறகு, கடந்த ஆண்டாக இருந்தாலும், அதற்கு முந்திய ஆண்டாக இருந்தாலும் சொல்லுங்கள். வறட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே, வெள்ளம் வந்ததற்குப் பின்னாலே இந்த மண்ணிலே யாரிடத்திலே இந்த அரசு ஜப்தி செய்தது? சொல்லுங்கள். ஒருவனைச் சொல்லுங்கள். இந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு செய்ததைவிட எந்த ஆட்சி செய்தது? இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம். குறைந்த கட்டணத்திலே மின்சாரம். அது மட்டுமா? ஒரு புறத்திலே வறட்சிக்கு அள்ளித் தரவேண்டிய சூழ்நிலை, ஒரு புறத்திலே வெள்ளம் பாதிக்கின்றது, வாங்கிய கடனைத் திரும்பத் தரமுடியாத சூழ்நிலை, இந்த நேரத்திலேகூட ஏறத்தாழ ரூ. 58 கோடியை பயிர் பாதுகாப்புக் கடனாக, இந்த விவசாயிகள் வாழ்வு வளம் பெறவேண்டுமென்று சொல்லி, விவசாயிகளுடைய நண்பனாக, பக்கத்திலே நின்று அழகு பார்க்கின்ற தெய்வம் அல்லவா புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். ஜப்தி என்று சொல்கின்றார்களே? எங்கே? எந்த இடத்திலே, எப்படி என்று சொல்லுங்கள். ஏதாவது ஒன்றை உதாரணத்திற்குச் சொல்லுங்கள். அது போதும். ஆனால் அதைச் சொல்ல முடியாதவர்கள், கோட்டையை நோக்கி, ஜப்தி ஜப்தி என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற காட்சியைத்தான் நம்மாலே பார்க்க முடிகின்றது. ஜப்தி ஜப்தி என்று பேசுகின்ற அந்தச் சூழ்நிலையைத்தான் நம்மாலே பார்க்க முடிந்தது.

கிருஷ்ணா நதி பற்றிச் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணா நதி பற்றி நானும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநகர மக்களுடைய நூறு ஆண்டுக் கால கனவை, அவர்களுடைய எண்ணத்தை, அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பை, இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைவேற்றி யிருக்கின்றார்கள். தமிழ் நாட்டு வரலாற்றை உற்று உற்று பார்த்து, தமிழ் நாட்டிலே பள்ளியிலே படிக்கின்ற எந்தப் பிள்ளைக்கும், காவேரி, தென் பெண்ணை, பாலாறு, வைகை என்று சொல்லி அந்த ஆறுகளைத் தான் இதுவரையில் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் எதிர்காலத்திலே, காவேரி, தென்பெண்ணையின் பாலாறு, வைகை என்று சொல்பவர்கள் அதற்குப் பக்கத்திலே கிருஷ்ணாவும் தமிழகத்தை நோக்கி வருகிறது என்று சொல்லி வரைப் படத்திலே ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்கிய வரலாற்று நாயகன் அல்லவா புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அதைப் பாராட்டக்கூட வேண்டாம். அதைப்பற்றிப் பேசாமல் இருந்தால்கூட போதும். அதைத் தொடராமல் இருந்தால் போதாதா?

அடுத்ததாக, தொழில் கல்வி. இந்தியாவிலேயே ஒரு மௌனப் புரட்சியை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலே ஒரு மௌனப் புரட்சி என்று சொன்னால், இதுவரையில் பி. ஏ. எம். ஏ. என்று இருந்து அந்தப்

1984 பிப்ரவரி 16] [தரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்]

படிப்பு ஏட்டுப் படிப்பாக, வீட்டிற்கு உதவாததாக இருந்தது. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்று சொல்வார்கள். அது வெறும் வீட்டுப் படிப்பாக இருந்தது. அது வெறும் வீட்டுப்படிப்பாகத்தான் பயன்பட்டது. நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கானவர்கள் படித்த பட்டதாரிகள் வேலை இல்லாமல் அலைகின்ற அந்தச் சூழலையும் தாங்கவேண்டிய நிலைமை இன்றைய அரசுக்கு வந்துள்ளது என்று சொன்னால் கடந்த காலக் கல்வியிலே ஏற்பட்ட கொளாறுதான் அது. அதற்குத் தீர்வு காணுவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. தீர்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை. தீர்க்க கால சிந்தனை, தொலைதூர சிந்தனை இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் செய்ததில்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசுதான் அந்தக் கல்வி முறையை மாற்றியிருக்கிறது. வெறும் கணக்குப்பிள்ளை, குமாஸ்தாக்களை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்த, பழம் சுவடிப்படிப்பைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு, இந்த நாட்டுக்கு தொழிற் கல்வியைக் கொண்டுவந்த அரசு புரட்சித் தலைவர் அரசு “அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல் ஆயிரந் தொழில் செய்திடுவீரே. பெரும்புகழுநாமக்கே யிசைக்கின்றேன் பிரமதேவக்கலையிங்கு நீரே” என்று பாடினாரே, பாரதியார் அதைப்போல இந்த உலகத்திலேயே படைக்கின்றவர்கள், அவர்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று இன்றையதினம் தொலைநோக்கோடு, இந்த தமிழகம், இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே மட்டுமல்ல, எதிர்கால உலகத்திலே ஒரு இடத்தைப் பெற வேண்டுமென்று, சொல்லி, தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருக்கிறார் அரசு என்ற இதை பாராட்ட மனம் இல்லை.

அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறும்போது பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்தக் கட்சியும் இதுவரை செய்யாத அந்தத் திட்டத்தை மனம் திறந்து பாராட்டக்கூடாதா? நான் பச்சையாகவே கேட்கிறேன். தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒன்றுதான் 18 அக விலைப் படிக்களை அளித்திருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் இவ்வாறு செய்திருக்கிறது. இந்தத் தலைமைச் செயலகத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்த ஒரு காட்சியை அரசு ஊழியர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். 18 அக விலைப்படியை மத்திய அரசு கொடுத்த காலத்திலேயிருந்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தலைவர்கள், புரட்சித் தலைவர் 18 அகவிலைப்படி கொடுத்ததைப் பாராட்டக்கூடாதா? ஒரு அகவிலைப்படி பெற இந்தத் தலைமைச் செயலகத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்களே, அப்படி நிலைமை ஏற்படாமல், தருகிறாரே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அள்ளி அள்ளித் தருகிறார்களே, அதைப் பாராட்டக்கூடாதா? தட்டுங்கள் திறக்கப் படும், கேளுங்கள் தரப்படும் என்றார் இயேசு. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே தட்ட வேண்டியதில்லை. தட்டாமலேயே கிடைக்கும். கேட்காமலேயே தரப்படும். அவர் நமக்கு அள்ளித்தருகிற காட்சியை நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோமே, அதைப் பாராட்டக்கூடாதா?

[திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 16]

நடைபயணம் போகிறார்கள். அப்போது 'இது தொழிலாளர் விரோத அரசு' என்று சொல்கிறார்கள். என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு பத்தாயிரம். நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு செத்து விட்டால் காப்புறுதி, கட்டுமரத்திலே செல்லும் மீனவருக்குப் பாதுகாப்பு. மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு அவன் இறந்துவிட்டால், அவன் குடும்பத்திற்குக் காப்புறுதி. இப்படி காப்புறுதிகளை அள்ளித் தருகிற அரசு எந்த வகையிலே தொழிலாளர் விரோத அரசு என்று சொல்ல முடியும்? நான் பச்சையாகவே சொல்கிறேன். எந்த நிலையிலே இருந்து அவ்வாறு சொல்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

1974-இல் பஞ்சாலைத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டபோது, உடனடியாக வேலைநிறுத்தத்தைத் தடை செய்து, மரியாதைக்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். 1974-ல் பஞ்சாலைத் தொழிலாளிகள் கூலி உயர்வு கேட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது தடை செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டதோடு மட்டுமல்ல, அன்றையதினம் இருந்த காட்டீர் கோபாலை விட்டு அதை எப்படியெல்லாம் முறியடிக்க வேண்டும் என்பதற்கு என்னென்ன செய்தார்கள்? செய்தது மட்டுமல்ல வானொலியிலேகூட அதை நிறுத்த வேண்டுமென்று காட்டீர் கோபாலைப் பேசவைத்தவர்கள், தொழிலாளியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த நாடு பரிதாபத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாவம். அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுபவர்கள். இந்த நாடு அவர்களை வேதனையோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையிலேதான் எங்களைக் கேவலம் செய்கிறார்கள். இன்னொன்று சொல்ல வேண்டும். இந்தியநாட்டுக்கே, தொழிற் சங்கச் சட்டத்தில் முன்னோடியாக இருக்கிற அரசுதான் எங்கள் அரசு. இங்கேயிருந்து நாங்கள் தொழிற் சங்க விதிகளை பக்கத்து மாநிலம் என்று கூடச் சொல்ல மாட்டேன், வடக்கிலே ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற மேற்கு வங்க மாநில அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். தைரியமாகச் சொல்கிறேன். 24 மாதங்களில் 480 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக ஆலைகளிலே பணியாற்றும்பவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும்; அதற்குண்டான விதிகளை எங்களுக்கு அனுப்புங்கள் என்று மேற்கு வங்க அரசிலிருந்து தாக்கீது வந்தது, இங்கே இருந்து அதை ஏற்றுமதி செய்த தொழிலாளர் நல அரசுதான் புரட்சித் தலைவர் அரசு. 10 (பி) சட்டம் சட்டமன்றத்திலே வந்த நேரத்தில் அதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி, வெளி நடப்பு செய்தவர்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் நெல்லிக்குப்பம் ஆலையைத் திறக்க வேண்டுமென்று

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. காடுவேட்டி கண்ணப்பன்]

மனு கொடுக்கிறார்களே, இவர்கள் எங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள், எங்களை எதிர்க்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கே தொழிற் சட்டங்களை முன்னோடியாகத் தந்திருக்கிற அரசு எங்கள் அரசு. நான் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைக் கேட்கிறேன். எங்கள் தலைவர் ஒரு தீர்க்கமான முடிவெடுத்தார்கள். தொழிற்சாலைகளில் ஸ்டிரைக் என்றால், அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களில் 60 விழுக்காடு தொழிலாளர்கள் ஒத்துக்கொண்டால், ஸ்டிரைக் செய்யலாம். எங்களுடைய தலைவர் நாட்டுக்குத் தந்த தொழில் தத்துவம் இது. இதுவரை எந்தத் தொழிற் சங்க வாதிகள் தொழிலாளர்களைக் கேட்டு, 60 விழுக்காடு உறுப்பினர்களை ஒத்துக் கொள்ள வைத்து, வேலை ~~தெரிந்த~~ செய்திருக்கிறார்கள்? சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லுங்கள் : எங்கள் தலைவர் தொழிலாளர் பக்கம் நிற்கிறார் ; தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுகிறார் என்று சொன்னால் அதில் என்ன தவறு?

திரு. ப. மாணிக்கம் : 100 சதவிகிதத் தொழிலாளர்கள் ஒரு பேக்டரியில் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குகொள்கிறார்கள் என்றால், 60 சதவிகிதம் ~~என்னும் போது~~ அதைவிடக் குறைவா, கூடுதலா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வரவர்கள் சொன்னது, ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலைநிறுத்தம் செய்வது என்றால், தொழிலாளர்களுக்காகச் செய்கிறார்கள். You should have the sanction of the workers to go on strike. அதற்காக ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தி, ரகசிய வாக்கெடுப்பில் 60 சதவிகிதம் உறுப்பினர்கள் ஆதரவு தந்தால், வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள் என்பதுதான். அதைப்போல ஒப்பந்தம் ஏற்படும்போது, இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டால், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தலைவர்கள் சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தம் தொழிலாளர்களுக்காக உள்ளதால், அதன் நகலை, டிராப்ட் அக்ரிமென்டை தொழிலாளர்கள் முன்னால் வைத்து, ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தி, 60 சதவிகிதம் உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், அதில் கையெழுத்து போடுங்கள் ; இல்லையென்றால் வேண்டாம் என்று மேற்கு வங்க முதல்வர் திரு. ஜோதி பாசுவிடம் நேரில் சொன்னார்கள். அவர்களும், இது நல்ல யோசனை என்று ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர்ச்சிபூர்வமாகப் பேசுகிற நேரத்தில் இடையூறு செய்ய விரும்பவில்லை. 35 நிமிடங்களாகப் பேசுகிறார்கள். எனவே விரைவாக முடித்தால் நல்லது.

[1984 பிப்ரவரி 16]

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : தொழிலாளர் பக்கம் புரட்சித் தலைவர் இருக்கிறார் என்பதற்கு இன்னொரு சான்றைச் சொல்கிறேன். இன்றைய தினம் நடைப் பயணம் போய், அதிலே போடுகிற கோஷங்களை உற்றுப் பார்க்கும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். எப்படி என்று சொன்னால் சென்னை நகரை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்கே உள்ள போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி என்று இருந்தது. முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் அதை எடுத்துவிட்ட வரலாற்றை இந்த நாடு மறக்காது. ஆனால் அந்த நகர ஈட்டுப் படையை போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்த வள்ளல்தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். எப்படித் தான் அவர்கள் கை கோர்த்துக்கொண்டு ஊர்வலம் போகிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த அரசு தொழிலாளர்கள்

(பிற்பகல் 12-20)

பக்கம் நிரந்தரமாகவே இருக்கிறது. போக்குவரத்துத் துறையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டுவரை, 7 ஆண்டுக்காலத்திலே 149.10 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தாமலேயே தொழிலாளர்களுடைய உணர்வைப் புரிந்துகொண்டு இந்த ஆறு ஆண்டுக் காலத்தில் மட்டும் 618 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தொழிலாளர்கள் கேட்டுப் பெறுகின்ற நிலையிலே இந்த ஆட்சி இல்லை. அவர்கள் கேட்காமலேயே இந்த ஆட்சியே அவர்களுக்கு அள்ளித் தருகின்றது, தருகின்ற நிலையில் என்றைக்கும் இருக்கும் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நினைவுபடுத்தி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். 1969 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா ஒன்றைச் சொன்னார். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அரைத்த மாவையே திருப்பித் திருப்பி அரைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் அரைப்பதற்கு புதிதாக ஆள் கிடைக்க வில்லை அல்லது ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இரண்டாவது, சரியாக, முறையாக அரைக்கத் தெரியவில்லை. இதை நான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாக ஒரு புத்தகத்தில் படித்தேன். அதையே இங்கேயும் நினைவுபடுத்துகிறேன். வறட்சி என்று சொல்லிய உடனே ஊழல். வெள்ளமா—மழைபெய்து ஓய்வதற்கு முன்பே ஊழல், அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொன்னால், அதி

1984 பிப்ரவரி 16] [திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்]

என்ன நியாயம் இருக்கிறது? அரசு சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அதில் நியாயம் இருக்கிறது. அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் வேண்டுமென்றே குற்றம் சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? எங்கே ஊழல்? மழை பெய்து ஓயவில்லை, நிவாரண நடவடிக்கைகள் முடியவில்லை, அதற்குள்ளே எங்கே ஊழல் இருக்கிறது? எப்படி செக்கு மாடு சுற்றிச் சுற்றி வருமோ அதுபோல் ஊழல் ஊழல் என்று சொல்லி அரைத்த மாவையே திருப்பித் திருப்பி அரைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு புதிதாக அவர்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. அல்லது மாவையே ஒழுங்காக, சரியாக அரைக்க முடியவில்லை, தெரியவில்லை என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை எதிர்க் கட்சியினருக்குத் தெரிவித்து இதுவரை நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பி. முனுசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வலம்புரி ஜான் அவர்கள் முன்மொழிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அதை நானும் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன். கடந்த ஆண்டு கடுமீ வறட்சியினால் தமிழகம் பாதிக்கப்பட்டபோது, போர்க் கால அடிப்படையில் தமிழக அரசு தீவிரமாக இறங்கி செயல்பட்டு ஏறத்தாழ 114 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு அந்த வறட்சியைப் போக்கியது. அதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள் மத்திய அரசு எவ்வித உதவியும் செய்வது கிடையாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் வறட்சி ஏற்படுகிறபோதெல்லாம், வெள்ளம் ஏற்படுகிற போதெல்லாம் மத்திய அரசு ஏனோ தானோ என்று இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மையிலே நிலைமை என்னவென்றால், ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறமாதிரி, தமிழக அரசு சார்பாக 114 கோடி ரூபாய் இதற்காகச் செலவிட்டாலும் கூட, மத்திய அரசும் ஏறத்தாழ 68 கோடி ரூபாய்க்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் படித்திருப்பாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இந்த நேரத்தில் இதை நான் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மத்திய அரசு மாநில அரசு கேட்கும்போதெல்லாம் தகுந்த நேரத்தில், தகுந்த உதவியைத் தந்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு

[திரு. பி. முனுசாமி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட வறட்சியின் போது தமிழக அரசு செய்த சாதனையை யாரும் மறுக்க முடியாது. நாம் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் ஒருமித்து ஈடுபட்டிருக்கிறபோது, திடீரென்று கடும் மழை பெய்தது. தென் மாநிலங்களான தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு மாவட்டங்கள், இன்னும் பல பகுதிகள் எல்லாம் கடும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டன. வெள்ளத்தால்

(பிற்பகல் 12-30)

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை தமிழக அரசின் சார்பாக நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், மத்திய அரசின் சார்பாக மத்திய இராணுவ அமைச்சர் அவர்களும் விமானம் மூலம் சுற்றிப் பார்த்து, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறி, நிவாரண வேலைகளைத் துரிதப் படுத்தி நல்ல முறையில் சேவை செய்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேல்வைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடியும் வரையில், அவையின் அனுமதியோடு, அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. பி. முனுசாமி : ஆனால் இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள், மத்திய அரசு உதவியே செய்வது கிடையாது, கேட்ட போதெல்லாம் எந்த உதவியையும் செய்ய மத்திய அரசு மறுக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் அகில இந்திய மாநாடு சமீபத்திலே கல்கத்தாவிலே நடந்தபோது, எங்கள் தலைவரும் நானும் சென்றபோது, நம்முடைய பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து, தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற வெள்ள நிவாரணத்திற்கு அவசியம் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டோம். அவர்கள் உடனடியாக தமிழக அரசு கேட்காத நிலையிலும், ஐந்து கோடி ரூபாய் முன்பணமாகத் தருகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையெல்லாம் மறந்து, இங்கே பேசுகிற உறுப்பினர்கள் “ஒன்றும் செய்வதில்லை” என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த அளவுக்கு வறட்சி ஏற்பட்டபோதும் சரி, வெள்ளம் வருகிறபோதும் சரி, மத்திய அரசு அவ்வப்போது உதவிக்கொண்டுதான் வருகிறது என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

தமிழக முதல்வர் அவர்கள் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது உளமாறப் பாராட்டியவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு குழந்தைகளின் எடை கூடவும், உதவி செய்திருக்கிறது. திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள், ஏழையெனிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பயன் பெறக்கூடிய திட்டம் தான். யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக அரசுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 130 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. மேல் நாடுகளில்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. பி. முனுசாமி]

உள்ள சத்துணவுத் திட்டங்களில் பால், ரொட்டி, முட்டை சத்துணவாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதையே நாமும் கொடுத்தால் அரிசி, பருப்புச் செலவும் மிச்சமாகும். இதற்காக சமையல் கூடச் செலவுகளும் மிச்சமாகும். எனவே எனது இந்த ஆலோசனையை தமிழக அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இப்போது செலவழிக்கும் பணத்தில் சில கோடி ரூபாய் மிச்சப்படும்.

உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் பேசுகிறபோது, கிருஷ்ணா நீர்த் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அது பாராட்டப்பட வேண்டிய திட்டம் தான். இதற்கு முன்பிருந்த அரசுகள் இந்த குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். குறிப்பாக சென்னையில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உள்படியே நல்ல திட்டமிட வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைப் போல காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர திட்டம் போடப்பட்டாலும், அதை விட கிருஷ்ணா நீர்த் திட்டம் சிறந்தது என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக பாராட்டுகிறேன். இப்போது கிருஷ்ணா நதித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு இந்தத் திட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக மொத்த முதலீட்டுத் தொகை 760 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்த 760 கோடி ரூபாயில் தமிழகத்தினுடைய பங்கு 200 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதன் மூலமாக நிரந்தரமாகக் குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு ஒரு பரிகாரத்தைக் காண்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. முக்கியமாக இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு காலம் கடந்தாலும் கட எதிர் காலத்தில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும், குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல திட்டம் என்ற முறையில் இதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தில் முனைப்பாக வேலை செய்ய தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனல் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நீர் மின்சாரத்தை நம்பிப் பயன் இல்லை. அனல் மின்சாரத்தை நாம் அதிகப் படுத்த வேண்டும். எண்ணூர் மின்சாரத் திட்டம், தூத்துக்குடி மின்சாரத் திட்டம் இன்னும் நெய்வேலி மின்சாரத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் விரிவுபடுத்தி மேலும் பல மின்சாரத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். மத்திய அரசோடு பேசி அதற்கான நிலக்கரியை அதிகமாக வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், இங்கே இருக்கின்ற கல்பாக்கம் அணு மின்சக்தித் திட்டத்தில் உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தை தமிழகம் முழுமையாகப் பெறுவதற்கு நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால்

[திரு. பி. முனுசாமி]

[1984 பிப்ரவரி 16]

இன்று பத்திரிகையிலே பார்க்கின்றபோது, கல்பாக்கத்தில் உற்பத்தி யாகின்ற மின்சாரத்தை மற்ற மாநிலங்களுக்கும் தரவேண்டுமென்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு இப்பொழுது அதிக மின்சாரம் தேவை. ஆகவே அதைப் பெறுவதற்கு நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அனு மின்சாரத் திட்டம் என்ற மற்றொரு திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு தமிழக அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற திட்டத்தை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சேர்ந்து செய்கின்ற பல திட்டங்கள் இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மைய அரசு முழுமையாகச் செய்திருக்கின்ற திட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக நடப்பாண்டில் நிலமற்ற கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்பதற்கு நடப்பு ஆண்டு 8 கோடி ரூபாயும் அடுத்த ஆண்டு 44 கோடி ரூபாயும் மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை முழுமையாகச் செயலாற்றுவதற்கு தமிழக அரசு முனைப்பாக வேலை செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டமும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாடு பூராவும் இருக்கிறது. படித்த வாலிபர்கள் இன்றைக்கு வேலை இல்லாத நிலைமையில் ஆங்காங்கே திண்டாடுகின்ற நிலைமையையும் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக படித்த வேலையில்லாத வாலிபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், நான் வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்றபோது, அங்கே மிகவும் பாழடைந்த நிலையில், ஓட்டை உடைசல்களாக ஊர்திகள் ஓடுகின்ற நிலைமையைப் பார்த்தேன். அதே சமயத்தில் தமிழகத்திலே ஓடுகின்ற அரசுப் போக்குவரத்து ஊர்திகளைப் பார்க்கின்றபோது, மிகவும் சுத்தமாக நல்ல நிலைமையில் பராமரிக்கப்பட்ட நிலைமையில் இங்கே இருக்கின்ற போக்குவரத்துப் பேருந்துகள் இருக்கின்றன. இருப்பினும் அண்மையில் பத்திரிகையில் சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே பல ஊழல்கள் நடந்ததாகக் கேள்விப் படுகிறேன். அதேபோன்ற சில போக்குவரத்துக் கழகங்களில் சில ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் அதைப் போக்குவரத்து அரசு முனைப்பாக வேலை செய்ய வேண்டும்.

கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏறத்தாழ 17 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரிசனங்களுக்கு, ஆதி திராவிட

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. பி. முனுசாமி]

மக்களுக்கு 15 ஆயிரம் வீடுகள் வரை கட்டியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதிலே மேலும் முனைப்பாகச் செயலாற்றிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அடுத்து, பிரதமரின் 20 அம்சத் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ளதைவிட, தமிழகத்திலே தமிழக அரசுதான் மிக முனைப்பாக நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்கின்றார்கள். மத்திய அரசு அதிகாரிகளே கூடச் சொல்கின்றார்கள். அவர்கள் அதற்குச் சர்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் பல மாநிலங்களுக்குச் செல்கிறபோது, பிரதமரின் 20 அம்சத் திட்டத்தை மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழக அரசு முனைப்பான முறையில் நிறைவேற்றுவதாகத் தெரிகிறது. நான் அங்கே அந்தத் திட்டம் எப்படி நடக்கிறது என்று கேட்டேன். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் மாநிலங்களைவிட அதிகமாக நம் மாநிலம் தான் செய்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தில் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்குவது—ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நிலப் பட்டா வழங்குவதற்கு இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் வகை இருக்கின்றது. ஏழை விவசாய மக்களுக்கும், ஆதி திராவிட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் சலுகைகளை வழங்குவதற்கு பிரதமரின் 20 அம்சத் திட்டம் வகை செய்கின்றது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேலை செய்ய வேண்டும். எனென்றால் அந்தத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 4 அம்சங்கள் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோன்றே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் நெசவாளப் பெருமக்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க அந்த 20 அம்சத் திட்டத்திலே வழிவகை இருக்கின்றது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்துவதற்கு, இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி தமிழக அரசு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்குத் திட்டம். இன்றைக்கு நாடு பூராவும் மோசமான நிலைமையிலிருக்கின்றது. பெரும்பான்மையான ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சொல்வதுபோன்று, சாராயக் கடைகளைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதற்கு நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எனென்றால் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஏழை மக்கள் தான். ஆகவே அதை உடனடியாகக் குறைப்பதற்கு எற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவாய்ப்பு நல்கிய தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1984 பிப்ரவரி 16]

* திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வலம்புரி ஜான் அவர்கள் கொண்டு வந்த ஆளுநர் உரையின் மீதான தீர்மானத்தை ஒட்டி பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலிலே இந்த மன்றத்திற்கு என்னை ஒரு உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுத்ததற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த நமது அண்ணாவின் இதயக் கனி, பொன்மனச் செம்மல், திராவிடத்தின், தமிழக மக்களின் தலைமகன் தமிழ் நாட்டின் முதல்வர், மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நலிந்த சமுதாயத்தின் சார்பாகவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும், மிகவும் பின்தங்கிய மக்களின் சார்பாகவும், குறிப்பாக சலவைத் தொழிலாளர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பாதங்களைத் தொட்டு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் சிலர், தமிழகத்திலே நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சாதியின் பெயராலே, எம்.எல்.சி. யாக, அமைச்சராகப் பதவிகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று ஒரு தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அவையின் மூலமாக நான் சில பதில்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற நலிந்த மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஒரு தேர்தலிலே நின்று வெற்றி பெற முடியாது என்ற காரணத்திற்காகவும், அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் 1952 ஆம் ஆண்டு பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களிடம் சென்று நாங்கள் இரண்டு கோரிக்கைகளை வைத்தோம். மிகவும் பின்தங்கியோர் சமுதாயப் பட்டியலையும் தாழ்த்தப் பட்டோர் பட்டியலையும் சேர்க்க வேண்டும், இரண்டாவது மேலவையிலே உறுப்பினராக நியமிக்க வேண்டும் என்று பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களைக் கேட்டோம். அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்டியலில் சேர்ப்பது மத்திய அரசின் உரிமை என்று சொன்னார்கள். பிறகு சென்னை-தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையிலே ஒரு உறுப்பினரைச் சேர்ப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறினார்கள். அதே நேரத்திலே கடலூரில் இருந்து திரு. எம். எத்திராஜுலு என்பவருக்கு மேலவை உறுப்பினராகப் பதவி கொடுத்தார்கள். அதன்பிறகு அவர்கள் 18 ஆண்டுக் காலம் இருந்தார்கள். அவர் இறந்த பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எனக்கு இந்த மேலவையிலே ஒரு உறுப்பினராகப் பதவி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்தப் பதவிகள் எல்லாம் ஜாதியின் அடிப்படையிலே கொடுப்பதில்லை என்பதை இந்த அவையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே நலிந்த மக்களுக்காக அவர்களது கருத்துக்களை எடுத்துக்

1984 பிப்ரவரி 16]

[திரு. சி. ஆர். கோல்பா]

கூறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலேதான் இந்த நலிந்த, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்குப் பதவிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1949ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17ஆம் தேதி ராபின்சன் பூங்காவிலே அவர்கள் இயக்கத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசும்போது, “நலிந்த மக்களுக்காக இந்த இயக்கம் பாடுபடும். நீங்கள் எல்லாம் எந்தவிதமான கவலையும்பட வேண்டாம்,” என்று கூறினார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் பேசிய கூட்டங்களில் எல்லாம் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். காரணம் தமிழகத்திலே ஜாதியின் அடிப்படையிலே, வர்ணாச்சிரம தர்மத்தின் அடிப்படையிலே மக்கள் சமுதாயம் இருக்கிறதென்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டுதான், இந்த நலிந்த மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று அந்தக் காலத்திலேயே கருதினார்கள். இன்று நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவின் திட்டங்களை, கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் வகையில்தான் இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஏற்று, நன்றிகூறக்கூடிய வகையிலே இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, ஆளுநர் உரையிலே இருக்கின்ற கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பத்தாயிரம் பெறுவதைப்பற்றியெல்லாம் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அதைக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வள்ளிமுத்து அவர்கள் வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்கள் ரஷ்யாவில் 15,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்களைத்தான் தொழிலாளியாக நினைக்கின்றார்கள். இங்குள்ள தொழிலாளர்களைத் தொழிலாளிகளாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே நான் மே தின விழாவைக் கொண்டாடியவன். அண்ணாவை வைத்துக்கொண்டு கொண்டாடியிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் அவர்களை அந்தக் காலத்திலேயே அழைத்து மே தின விழாவினை நடத்தியுள்ளேன். திரு. ஜீவானந்தம் அவர்களை, திரு. சக்கரை செட்டியார் அவர்களை, இதுபோன்ற தொழிலாளர் தலைவர்களை அழைத்து மே தின விழாவைக் கொண்டாடியிருக்கிறேன். தொழிலாளர்களுடைய கருத்தை எல்லாம் மக்களிடத்திலே பரவச் செய்திருக்கிறேன்.

ஒரு தடவை ஐலண்ட் கிரவுண்டிலே திரு. வி. க. அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மே தின விழாவில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்திலே என் பக்கத்திலே நின்றகொண்டிருந்த ஒரு ‘தொழிலை’க் கேட்டேன், “அண்ணா பேசுவதைக் கேட்டார்களா?” என்று. ‘சிக்காகோ’

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா] [1984 பிப்ரவரி 16]

நகரத்திலே நடந்த போராட்டத்தை எல்லாம் கூறுகிறார்' என்று சொன்னேன். அப்போது அவர் கூறினார்: "ரஷ்யாவில் இருக்கின்ற தலைவர்கள் இதைவிட நல்லமுறையிலே பேசுவார்கள்" என்று கூறினார். 'ரஷ்யாவிலே இருக்கின்ற தலைவர் பேச்சைக் கேட்பதற்கு தமிழகத்திலே ஆள் இல்லை' என்று கூறினேன். காரணம் 'அவர்கள் ரஷ்ய மொழியில்தான் பேசுவார்கள், ஆகவே உங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழகத்திலே வளராதது' என்று அந்தக் காலத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவேதான் அந்த நிலைமை இன்றும் தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கட்டிடத் தொழிலாளி இறந்தால், பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். நேற்று மாலையிலே கூட ஒரு கட்டிடத் தொழிலாளி விழுந்து இறந்துவிட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அவன் தொழிலாளி இல்லையா? ஏன் இவைகளைப் பற்றி நன்றி தெரிவித்துப் பேசுவதற்கு கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களுக்கு மனம் வரவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுக் காலமாக அந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பி வருகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி நிறைவேற்றியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் சார்பாக - நான் கட்டிடத் தொழிலாளர் சங்கக் காப்பாளராக இருக்கிறேன் - என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்குக் கடன் உதவி வழங்க இப்போது பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் மூலமாக லட்சக்கணக்கான மக்கள் பலனடைந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே 25 லட்சம் தொழிலாளர்கள், சாதாரண நலிந்த மக்கள், சாதாரண பூவியாபாரம் செய்பவர்கள், ஆப்பக்கடை வைத்திருப்பவர்கள், காய்கறி வியாபாரம் செய்பவர்கள், இப்படிப்பட்ட ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம், பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்குக்கூட எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நல்லமுறையிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, இந்தச் சபையின் மூலமாக, புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அடுத்தபடியாக சத்துணவுத் திட்டம். சத்துணவுத் திட்டம் மிக நல்ல திட்டம். கிராமங்களிலே இருக்கிற ஏறக்குறைய 40,000 சலவைத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் பலனடைகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அவர்கள் அந்த மை...

1984 பிப்ரவரி 16.]

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

தூரத்திற்கு துணிகளை எடுத்துச் சென்று, சலவை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களின் குழந்தைகள் அனாதைகளாக இருந்தார்கள். இப்போது அந்த நிலை இல்லை. அந்தக் குழந்தைகள் முதலமைச்சருடைய குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்ட மையங்களுக்குப் போய் சத்துணவு சாப்பிட்டுவிட்டு, பெற்றோர்கள் வீடு திரும்பிய பிறகு வீடுகளுக்கு வருகிறார்கள். எனக்கு ஏறக்குறைய 100 கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. “இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுக்கக்கூடாது, அது இருக்க வேண்டும், எங்களுடைய குழந்தைகள் நல்ல முறையிலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று கூறி கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டத்தை ஆரம்பத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இடையிலே பாராட்ட அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. அவர்கள் மக்களிடையே நல்ல அடி வாங்குவார்கள் என்பதை இந்த சபையின் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நலிந்த சமுதாய மக்களுக்கு சென்னை நகரத்திலே ஏறக்குறைய 13, 14 துறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சலவைத் துறைகள் எல்லாம் சாக்கடைகள், கக்கூல்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்க திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் யாரும் இல்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம்.

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : அந்தச் சலவைத் துறைகளை நல்லமுறையில் பராமரிக்க வேண்டும். இது குறித்து ஆணையர் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசபையில் உள்ள அதிகாரிகள் ஒவ்வொருவரும் நல்ல முறையிலே பணியாற்றுவதில்லை. அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கக்கூடிய தொழிலைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சலவைத் தொழிலாளி ஒரு நயா பைசாகூட கொடுக்க மாட்டான். அதனால் அதைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். சலவைத் துறைகளை நல்ல முறையிலே கவனிக்க, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை, 17—2—1984 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.